

Dilia

MADAM T.

Ještě že jsem na tu motorku nasedla nalíčená,
to mě zas jednou pánbůh miloval.

SYLVIE

Zabíla jste se na motorce.

MADAM T.

Líp jsem to zřežirovat nemohla. Tragické
konec velký lásky. Lepší než chcípnout někde
v zapomnění s Alzheimerem po boku. Já mám
miliónový náklady knih. Co vy?

zima | zprávy 2011

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA

Polské a maďarské divadelní jednohubky

Ochutnejte to nejlepší z nově přeložené polské a maďarské dramatiky
Scénická čtení her za účasti autorů. Chybět nebude ani tradiční polské a maďarské jídlo a pití.
20. listopadu 2010 v 18:00 hodin ve Strašnickém divadle (Solidarity 1986/53, Praha 10)
Rezervace vstupenek: rezervace@strasnickedivadlo.cz nebo tel. 776 654 076

OBSAH

2 Kontakty

4 Premiéry a užití děl

- 4 divadlo
- 5 hudebně-dramatická díla
- 6 literatura
- 7 rozhlas a televize

8 Informujeme

13 Rozhovor

16 Nabízíme

- 16 české hry
- 25 zahraniční hry — přeložené
- 39 zahraniční hry — nepřeložené
- 42 literatura
- 43 hudebně-dramatická díla

48 Rejstřík

**divadelní, literární, audiovizuální agentura
občanské sdružení**

Krátkého 1, 190 03 Praha 9 – Vysočany

AGENTURA

divadelní oddělení

vedoucí oddělení

Zdeněk Harváněk

tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení

Věra Zárubová

tel.: 266 199 830

fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Marie Špalová

tel.: 266 199 891

Kateřina Bohadlová

tel.: 266 199 823

Michaela Pňáčková

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Michaela Celárková

od 1. 12. 2010

Jan Jiřík

tel.: 266 199 829

ředitel

Doc. JUDr. Jiří Srstka

sektretariát ředitele

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

283 891 587

Záznamník (24 hodin denně):

283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

606 614 658

mediální oddělení

vedoucí oddělení

Jiřina Koudeláková

tel.: 266 199 816

fax: 283 891 588

literární oddělení

vedoucí oddělení

Jana Kupilíková

od 1. 12. 2010

Michaela Celárková

tel. a fax: 283 890 598

hudební oddělení

vedoucí oddělení

Zdeněk Harváněk

tel. a fax.: 266 199 876

referenti

Pavel Chabr

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 709

kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

fax: 283 893 599

ekonomické oddělení

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Václava Kaplanová

tel.: 266 199 867

právní oddělení

Mgr. Viktor Košť

tel.: 283 891 586

Mgr. Helena Pavlíková

tel.: 283 891 586

dědictví, úschova a registrace děl

Zuzana Hůlková

tel.: 266 199 834

KUDY K NÁM:

Metrem B na stanici „Vysočanská“,
poté cca 3 min. směrem za ČSOB
(platí pro oba východy z metra).
U stanice metra jsou zastávky mnoha
autobusů a tramvají. V přízemí naší
budovy se nachází restaurace,
na budově je velký nápis DILIA.

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu
zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na **www.dilia.cz**

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou
ve formátu **prijmeni@dilia.cz**

Na webové stránce WWW.DILIA.CZ naleznete
kromě kontaktních údajů popisy činností
jednotlivých oddělení, novinky, informace
pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse
her a mnoho dalších důležitých údajů.

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

ZÁŘÍ

10. 9. 2010

Divadelní studio Marta DIFA JAMU
Brno – Studenti činoherního herectví
Moritz Rinke
CAFÉ UMBERTO česká premiéra
Překlad: Barbora Schnelle

12. 9. 2010

Městské divadlo v Mostě – Činohra
(Velká scéna)
Vlastimil Novák první provedení
O ŠÍPKOVÉ RŮŽENCE
Hudba: Tomáš Alferi,
Texty písní: Vít Herzina

Pidivadlo Praha

první provedení

APOLENA VYNOHRADNYKOVÁ
A KOL.: KABARET LÁSKA ANEB VY
NEMÁTE ŽÍŽEN?

Hudba: David Hlaváč

Viola Praha

František Hrubín – Luděk Munzar –
Robert Tamchyna

první provedení

OBLEČU TĚ DO HVĚZD

16. 9. 2010

Divadlo Na Fidlovačce Praha (ČE PREMIÉRA)
Antony Marriot – Alistair Foot
JEN ŽÁDNÝ SEX PROSÍM, JSME
PŘECE BRITOVÉ !
Překlad: Jiří Fisher

21. 9. 2010

Divadlo Na zábradlí - Divadlo Letí –
Centrum současné dramatiky, Praha
(21. 9. 2010 na Letišti Ruzyně,
24. 9. 2010 v Divadle Na zábradlí)
David Drábek – David Gieselmann –
Viliam Klimáček – Joe Penhall – Falk
Richter
NEBE NEPŘIJÍMÁ
Překlad: Martina Černá, Dana Hábová

24. 9. 2010

Městské divadlo v Mostě – Činohra
(Komorní scéna) česká premiéra
Joe Orton
POHŘEBNÍ HRÁTKY
Hudba: Tomáš Alferi

Foto: L.Prošek

HUDEBNĚ DRAMATICKÁ DÍLA

ČERVENEC / SRPEN 2010

Agentura ArtTriton / Klasika pod hvězdami – Rusalka na zámcích
Antonín Dvořák:
[RUSALKA](#)
opera

10. 7. 2010

Agentura Croce / přírodní divadlo Konopiště
Bedřich Smetana:
[PRODANÁ NEVĚSTA](#)
opera

4. 9. 2010

Městská část Praha 6/ přírodní divadlo
v Šárce
Bedřich Smetana:
[LIBUŠE](#)
opera

22. 9. a 24. 9. 2010

(pouze 2 koncertní provedení)
vysílání Českého rozhlasu
Národní divadlo Praha
Bohuslav Martinů:
[ARIADNA](#)
opera

Igor Stravinskij:

[LE ROSSIGNOLE \(SLAVÍK\)](#)
hudební pohádka

23. 9. 2010

Národní divadlo moravskoslezské Ostrava/
vysílání Českého rozhlasu a sítě EBU –
pouze Šárka
Leoš Janáček:
[ŠÁRKA](#)
opera

Bohuslav Martinů
[ARIADNA](#)
opera

ZAHRA NIČÍ:

25. 7. 2010

Staatstheater Nürnberg / Luitpoldhain
Nürnberg (open air)
Bedřich Smetana:
[PRODANÁ NEVĚSTA](#)
opera

11. 9. 2010

Teatr im. Jaracza Olsztyn
Vlastimil Hála, Jan Rychlík:
[LIMONÁDOVÝ JOE](#)
hudební komedie (užití části díla)

17. 9. 2010

Stadttheater Hof
Bedřich Smetana:
[PRODANÁ NEVĚSTA](#)
opera

28. 9. 2010

Opéra national de Lorraine, Nancy
Antonín Dvořák:
[RUSALKA](#)
opera

30. 9., 1. a 2. 10. 2010

a vysílání v síti EBU
Berliner Philharmoniker
Bohuslav Martinů:
[TŘI FRAGMENTY
Z OPERY JULIETTA](#)

LITERATURA

ČEŠTÍ AUTOŘI

Adolf Branald:

DĚDEČEK AUTOMOBIL,

Fortuna Libri

Adlof Branald:

VIZITA,

XYZ

Eduard Bass, Adolf Hoffmeister, Josef Skružný, Nikolaj Terlecký, J. M. Troska, Hana Prošková:

VLÁDCOVÉ VESMÍRU: KRONIKA ČESKÉ SCIENCE FICTION,

Albatros-Plus a Triton

J. J. Duffack:

PSYWAR 1938 SUDETSKÁ VÁLKA,

Naše vojsko

Jaroslav Žák:

NA ÚSVITĚ NOVÉ DOBY,

Albatros-Plus

Jindřich Černý:

DANA MEDŘICKÁ,

XYZ

Marie Majerová:

PŘEDEHRA,

Host – Česká knižnice

Vladimír Neff:

ZLÁ KREV,

BB/art

Vladimír Neff:

VESELÁ VDOVA,

BB/art

Emanuel Frynta:

PÍSNÍČKY BEZ MUZYKY,

Argo

Josef Čapek:

ROZPÁVKY O PSÍČKOVÍ A MAČÍČCE,

Eastone Group

PŘEKLADY

Michael Grant, **Alena Jindrová-Špilarová:**

DĚJINY ANTICKÉHO ŘÍMA,

BB/art

Enid Blytonová, **Jaroslav Piskáček:**

SPRÁVNÁ PĚTKA ZNOVU

NA OSTROVĚ,

Albatros

Dick Francis, **Jaroslova Moserová-**

Davidová:

V ŠACHU,

Knižní klub–Euromedia Group

Guillaume Apollinaire, **Petr Kopta:**

ZLÁ JE NEDĚLE,

Dokořán

Adma Mickiewicz, **Vlasta Dvořáčková:**

SONETY MILOSTNÉ,

Barrister

Thomas H. Block, **Zdeněk Hron:**

MAYDAY,

Naše vojsko

ZAHraniční autoři

Ann Granger:

KVĚTINY NA JEHO POHŘEB,

Motto

Barbara Erskinová:

ŠEPOTY V PÍSKU,

Nakladatelství Brána

E. S. Gardner:

PŘÍPAD TICHÉHO SPOLEČNÍKA,

Mladá fronta

Jordanna Fraibergová:

VE TVÉM POKOJI,

Albatros-CO0B00

Mario Reading:

NOSTRADAMOVE PROROCTVÁ,

Ikar Bratislava

Simon Cox:

ROZLUŠTĚNÍ ZTRACENÉHO

SYMBOLU,

Knižní klub–Euromedia Group

| premiéry a užití děl |

ROZHLAS A TELEVIZE

**PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ
ČESKÁ TELEVIZE:**

HLÍDAČ Č. 47

autor režie: Filip Renč

autor literární předlohy: Josef Kopta

vysílání: 12. 9. 2010

OSUDOVÉ PENÍZE

autor režie: Jiří Krejčík

autor literární předlohy: Karel Čapek

vysílání: 26. 9. 2010

**PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÝ
ROZHLAS – STANICE VLTAVA:**

UPRCHLÍCI

natočil Český rozhlas,

Praha – stanice Vltava

autor: Sergi Pompermayer

překlad: Lenka Sovová

vysílání 14. 9. 2010

Francouzští dramatici a dramaticky na Měsíci autorského čtení v Brně

Měsíc autorského čtení je největší český literární festival, který od roku 2000 pořádá nakladatelství a agentura Větrné mlýny a který tradičně probíhá v době letních prázdnin. Letos proběhl v červenci a konal se v Brně a v Ostravě. V rámci Měsíce autorského čtení 2010 vystoupilo 31 předních francouzských spisovatelů a spisovatelek a 31 českých. Přinášíme profily dramatiků a dramatické, kteří na festivalu vystoupili.

ENZO CORMANN

Dramatik, který má na kontě bezmála dvacet divadelních her (*Berlin, ton Danseur est la mort*, 1984, *Toujours l'Orage*, 1997 aj.). Prozaik, autor dvou románů (*Le testament de Vénus*, 2006 a *Surfaces sensibles*, 2007). Většina jeho her byla přeložena do mnoha jazyků a uváděna po celém světě, do češtiny je převedena jeho hra *Berlín, ty tančíš se smrtí* (přeložili Matylda a Michal Lázňovských, Dilia, 1988). Ve svém díle Cormann zkoumá a pitvá energii života, která člověku umožňuje překonávat překážky. „Esence divadla a umění je přítomností i budoucností lidstva,“ nechal se slyšet sám autor.

CÉDRIC DEMANGEOT

Cédric Demangeot je ve Francii znám především svými básněmi (*Désert natal*, *Figures du refus*, *D'un puits*, & *cargaisons*, & *ferrailleurs*), ale jeho tvorba je mnohem rozmanitější. Píše i veršovaná divadelní dramata (*Ravachol*, *Philoctète*, *Salomé*) a knihy (*Pour personne*, *Un enfer*).

JACQUES-PIERRE AMETTE

Romanopisec, dramatik, autor filmových scénářů a literární kritik. Narodil se v Normandii v roce 1943, studoval literaturu na univerzitě v Caen, žije a pracuje v Paříži. Krom jiného se celoživotně zabývá německou literaturou a životem a dílem Bertolta Brechta. V roce 2003 za svůj román Brechtova milénka (*La Maîtresse de Brecht*, česky 2003) obdržel nejvýznamnější francouzskou literární cenu Prix Goncourt.

CLAIRE LEGENDRE

Narodila se v roce 1979 v Nice a již druhým rokem žije v Praze (kde vede kurz tvůrčího psaní). „Legendre se od své prvotiny *Making of* přes romány *Viande* nebo *La méthode Stanislavski* profiluje jako ta, která chce šokovat, avšak ne samoúčelně. Svůj první román publikovala v devatenácti letech, její další kniha (*Viande*) způsobila o rok později skandál, autorka zde beze studu popisuje tělesnost a téma sexuální identity. Prozaička, dramatická, básnířka. Její nejnovější hra, adaptace

románu Patricka Modiana *L'Homme des plages* bude mít v říjnu premiéru v Národním divadle v Nice.

SERGE VALETTI

Serge Valetti je plodný dramatik (i herec a režisér), v jehož rukopisu se projevuje zajímavá syntéza francouzské komediální tradice a absurdního divadla. Narodil se v roce 1951 v Marseille, v osmnácti si začal s divadlem a zcela mu propadl. Ztvárnil desítky rolí, je autorem nepřeberné řady divadelních projektů a her. Mezi jeho poslední divadelní projekty a hry patří například *Reception*, *Sixieme Solo* či *L'Argent*. Metodu svého psaní popisuje Valetti takto: „Zaznamenávám, co slyším. Kde to slyším? Ve své hlavě. Jsou to hlasy? Ano! Takže tam mluví nějakí lidé? Ne, je to stále táž osoba... Jsem to já?... Můžu nějak popsat ono já, o němž mluvím? Těžko, protože ho slyším, ale nevidím, vlastně kdybych zapátral trochu hlouběji a pohrál si se slovy, protože o to tady jde, byl bych v pokušení říct, že ho vidím! Ušima? Ne, očima, ale obrácenými dovnitř...“

<http://www.autorskecteni.cz/2010/cz/program>

MP

Nahrazují divadelní agentury čím dál více dramaturgy?

Pódiová diskuse na toto téma se za účasti Dilia konala 28. června 2010 v berlínském divadle Hebbel am Ufer – HAU 3. Publiku složenému zejména z divadelních překladatelů, dramatiků, agentů a dalších příz-

nivců divadla se představily čtyři z nejznámějších evropských divadelních agentur. Dilia má tu čest počítat se mezi ně.

Dlouholetou tradici, specifika agenturní činnosti a klíč k úspěchu na divadelním trhu v tuzemsku i zahraničí prozradily agentury z Německa, Velké Británie a ČR:

Uwe Carstensen se podělil o zkušenosti získané během dvacetiletého vedení frankfurtské agentury Theater- und Medienverlag S. Fischer, která zastupuje známé německé současné dramatiky jako např. Rolanda Schimmelpfenniga a Falka Richtera nebo americké autory Arthura Millera, Sama Shepharda či Tracyho Lettse.

Nejstarší německou agenturu Felix Bloch Erben reprezentoval Moritz Staemmler. Jako divadelní agent, dramaturg a tutor začínajících dramatiků potvrdil význam úzké spolupráce jednotlivých článků divadelního řetězce od napsání textu až po jeho inscenování na jevišti. Agentura zastupuje vedle světoznámých německých dramatiků jako Gerhart Hauptmann nebo Friedrich Dürrenmatt také současné autory – Anju Hilling či Evu Rottmann – a řadu muzikálů jako např. kulturní *Kabaret*.

V roli barda divadelních agentů promluvila Mel Kenyon z Velké Británie. V minulosti krátce pracovala jako dramaturgyně v Royal Court Theatre a ve známé londýnské divadelní agentuře Casarotto Ramsay, kde působí dodnes. Objevila mnoho talentů současné dramatiky, dnes již známých po celém světě. Patří mezi ně Mark Ravenhill, Sarah Kane, Simon Stephens, Dennis Kelly, Zinnie Harris, David Harrower nebo David Greig.

ČR zastupovala za agenturu Dilia Kateřina Bohadlová. Představila profil agentury a její pozici na českém divadelním trhu, jednotlivé složky a oblasti působení a zejména aktivity divadelního oddělení. Informovala o náplni agenta Dilia, spolupráci s divadly a překladateli. Zmínila se o úspěšných projektech, mezi něž patří scénická čtení českých a zahraničních premiér v ČR 8@8, cena Evalda Schorma, překladatelské dílny a divadelní granty Dilia.

Během velmi živé diskuse, do níž se zapojilo také publikum, se ukázalo, jak odlišná je agenturní činnost v konkrétních krocích, přestože všechny usilují o tentýž výsledek. Bylo velmi přínosné porovnat, jaká kritéria uplatňují jednotlivé agentury při výběru dramatiků a jejich textů, které hodlají zastupovat, a jak dalece ovlivňují divadla v sestavování dramaturgických plánů. Největší rozdíl mezi českými a zahraničními agenturami ovšem panuje ve spolupráci s překladateli. U nás bývá role překladatele divadelních her podceňována a nedostatečně ohodnocena.

Setkání, pořádané nedávno vzniklou berlínskou organizací Drama Panorama, opět potvrdilo, jak moc jsou v dnešní době e-mailové komunikace důležité osobní rozhovory tváří v tvář. Všudypřítomný a geniální internet nedokáže nahradit diskusi, při níž např. vyjde najevo, že nedostatečné uvádění českých dramatiků v zahraničí nepramení z nezájmu nebo z nízké kvality jejich textů, ale z nedostatku informací, přísunu nových divadelních her a komunikace s překladateli. Právě oni jsou podstatným meziklámkem exportu českých her, právě oni mohou ovlivnit úspěšnost českých autorů v zahraničí a jejich pozici v evropském divadle. Nepodceňujeme proto dobré překladatele!

Rozhovor se zakladatelkou Drama Panorama Barborou Schnelle čtěte v novinkách na stránkách DILIA.

Centrum současné dramatiky zahájilo činnost

Pilotní inscenací s názvem *Nebe nepřijímá aneb Letí na letišti* zahájilo činnost Centrum současné dramatiky. *Centrum současné dramatiky* je nový projekt Divadla Letí, jehož hlavním cílem je všestranně podporovat současnou domácí dramaturgiu jako podstatnou část živého umění a zprostředkovat nové hry co nejširší divácké obci. Partnery Centra současné dramatiky jsou Divadlo Na zábradlí a Institut umění – Divadelní ústav, záštitu nad ním převzal Václav Havel.

Jedna z hlavních programových linií CSD je rezidenční program. Základním principem je poskytnout rezidentům (dramatikům, režisérům atd.) finanční zázemí tak, aby mohli po nějaký čas, ideálně pak po jednu sezónu, v úzké spolupráci s divadlem vyvíjet text, inscenaci atd. Nedílnou součástí rezidence je také umělecké zázemí – úzká spolupráce s dramaturgií, případně možnost workshopů s herci apod. V kontextu českého divadla se jedná o program ojedinělý, který je však srovnatelný s běžnou praxí v zahraničí (např. rezidenční programy v Německu nebo v divadle Royal Court Theatre ve Velké Británii).

Vedle rezidenčního programu plánuje CSD i nadále podporovat vznik inscenací současné dramatiky ve spolupráci s dalšími divadly, jako např. Švandovo divadlo na Smíchově, brněnské HaDivadlo, a dále iniciovat odbornou reflexi současné dramatiky ve spolupráci s vysokými školami a zahraničními institucemi. CSD také pořádá přehlídku nejzajímavějších českých inscenací současných her, konfrontovaných s tématicky volenými hostujícími představeními ze zahraničí. Pro přehlídku s názvem Klub s vášní pro nové hry byla ustavena zvláštní Festivalová rada, která bude každoročně udělovat cenu za nejlepší počin v oblasti inscenování současné dramatiky.

Více informací na www.divadlo-leti.cz.

JAW: A Playwrights Festival

Reflexe nových amerických divadelních her neprobíhá ve Spojených státech pouze v New Yorku na Broadwayi, ale také na západním pobřeží. Oregonský Portland je kulturním městem na vzestupu a nemalou pozornost věnuje právě divadlu. Svědčí o tom i velký zájem veřejnosti.

Dva víkendy a jeden týden věnovalo největší portlandské divadlo Portland Centre Stage současnému americkému dramatu. 17. a 18. 7. 2010 se v krásném sídle Gerding Theatre at the Armory, bývalém skladu střešního prachu, představili v podobě scénického čtení dva oregonští autoři: Ebbe Roe Smith s hrou *Night Terrors* a Sara Jean Accuardi s hrou *Portrait of the Widow Kinski*.

Po celý následující týden se za přítomnosti dramatiků, dramaturgů a herců PCS ostře diskutovalo a tvrdě zkoušelo na nadcházející Big Weekend, během něhož proběhla další čtyři scénická čtení. Tentokrát se však početné publikum mohlo seznámit s novými divadelními hrami nejzajímavějších současných dramatiků vybraných z celých Spojených států:

William S. Gregory: *Necessity*

Will Eno: *Gnit*

Rob Handel: *A Maze*

Jason Wells: *The North Plan*

Zájemci z řad divadelníků se během Big Weekendu mohli zúčastnit divadelní burzy informací a kontaktů, doprovodných představení v divadelním foyer nebo ankety na téma jídla a stravování, která poslouží ke vzniku nové inscenace. Umělci napříč USA přijeli pořá-

dat tvůrčí dílny. Vedení festivalu věnovalo pozornost také nastupující generaci dramatiků, jejichž krátké aktovky byly uvedeny v rámci sekce *We.play.rough* vždy před scénickým čtením.

DILIA má k dispozici originály her A Maze a Necessity v elektronické podobě.

KB

Jatka na české ambasádě v Berlíně

Hra českého dramatika a nositele Ceny Alfréda Radoka (1997) Romana Sikory *Smrt talentovaného vepře* se formou scénického čtení představí berlínskému publiku. Projekt Drama Panorama uvádí ve spolupráci s partnery scénické čtení Sikorova existenciálního monodramatu *Smrt talentovaného vepře* s podtitulem *Portrét umělce jako starého muže*.

Tragikomickou zpověď prasete na jatkách přednese ve středu 10. listopadu v 19.30 h na Velvyslanectví České republiky v Berlíně německý herec Stefan Kaminski.

Po scénickém čtení bude následovat pódiová diskuse s autorem hry, Romanem Sikorou. Součástí programu bude od 16 h beseda na téma kooperativní spolupráce při překladu divadelních her. O svých zkušenostech pohovoří překladatelky Kathrin Janka a Barbora Schnelle.

KB

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplacené do)	jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplacené do)
John Patrick - Paní Savageová v rozpácích	za 7 % netto (31.12. 10)	Richard Nash - Obchodník s deštěm	za 6% brutto (31. 1. 11)
Arthur Miller - Pohled z mostu	za 7 % netto (31.12. 10)	Joseph Stein, Fred Ebb, John Kander - Řek Zorba	za 10% netto (31. 12. 11)
John Patrick - Manžel pro Opalu	za 6 % netto (31.12. 10)	Marina Carr - Žena a megera	za 6 % netto (25. 2. 12)
Dario Fo, Franca Rame, Iacopo Fo - Alenka v říši nevidů	za 8 % brutto (31.12. 10)	Stephen Mallatratt, Susan Hill - Žena v černém	za 6,5 % netto (4. 5. 12)
Arthur Kopit - Tatínku, ubohý tatínku...	za 7% netto (31. 12. 10)	Woody Allen - Zahraj to znovu, Same	za 7,7 % netto (30. 6. 12)
Alan Ayckbourn - Postelová fraška	za 8 % netto (10. 1. 11)	Robert Bolt - Ať žije královna	za 6 % netto (3. 9. 12)
Richard Bean - Novomanželské apartmá	za 8 % netto (7. 2. 11)	Joe Orton - Jak se bavil pan Sloane	za 8 % netto (12. 9. 12)
Joe Orton - Kořist	za 6 % netto (30. 3. 11)	Martin McDonagh - Osířelý západ	za 6,5 % netto (31. 12. 12)
Anthony Shaffer - Hříčky se smrtí	za 8 % netto (26. 9. 11)	Christopher Hampton - Nebezpečné vztahy	za 8 % netto (16. 1. 13)
Willy Russell - Pokrevní bratři	za 8 % netto (18. 10. 11)	Arthur Miller - Stvoření světa a jiné obchody	za 7 % netto (17. 3. 13)
Arthur Miller - Smrt obchodního cestujícího	za 7 % netto (31. 12. 11)	Tennessee Williams - Tramvaj do stanice Touha	za 6 % netto (1. 9. 2013)
Arthur Miller - Čarodějky ze Salemu	za 7 % netto (31. 12. 11)	všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbaud atd.)	vždy za 8 % netto
John Patrick - Podivná paní Savageová	za 7 % netto (31. 12. 11)		

Láska, peníze a násilí světu nevládnou

Rozhovor připravila Michaela Pňáčková

V Praze byly v říjnu a v listopadu poprvé uvedeny dvě nové hry britského autora Dennise Kellyho *Bohové roní slzy* a *Láska a peníze*. *Bohové roní slzy* uvedlo pražské divadlo Letí jako scénickou skicu v rámci večerů 8@8 a *Lásku a peníze* mohli diváci vidět v podání Deutsches Theater, Berlín v rámci Pražského divadelního festivalu německého jazyka. Obě hry jsou v překladech Dany Hábové a Lucie Kolouchové k dispozici v DILIA. Oslovili jsme tedy Dennise Kellyho, aby nám tato dvě dramata představil.

V odstupu jednoho měsíce byly v Čechách poprvé uvedeny dvě Vaše dramata *Bohové roní slzy* a *Láska a peníze*...

Je zajímavé, že se tyto dvě hry objevily za sebou v tak blízkém časovém horizontu. Důvod, proč jsem vlastně napsal *Bohové roní slzy* je, že když jsem napsal *Lásku a peníze*, chtěl jsem psát o lidech, co mají peníze a moc. Hra *Láska a peníze* vypovídá o tom, jak peníze a tato doba ovlivňují obyčejné lidi jako jsem já nebo Vy, spíš než ty, co je mají. Nechtěl jsem psát kritiku globálního kapitalismu. V té hře je i scéna, kde se mluví o půjčkách a kreditních kartách, ale to je také z pohledu člověka, který dělá ve finančním oboru, ale vlastně ty peníze nemá. Takže *Bohové roní slzy* je hra o lidech, kteří mají moc a peníze, a o způsobu, jak tyto dvě věci využívají ve svůj prospěch. Tím pádem mezi těmito hrami existuje jisté spojení.

Láska a peníze je o lásce v mnoha jejích podobách ale zároveň o bezmocnosti a naší závislosti na penězích, která někdy končí tragicky. Ve hře *Bohové roní slzy* je hlavním motivem chamtivost lidí na vysokých obchodních pozicích. Dalšími tématy, která mají tyto hry společné jsou láska a násilí. Myslíte, že tyto tři věci popisují náš svět?

Popisují jistou část našeho světa. Avšak hlavním tématem, které pojí tyto hry, je láska. Velmi intenzivní láska. Hlavní mužská postava David ve hře *Láska a peníze* velmi miluje svou ženu, i když ji nakonec zabije. Tudiž smyslem celé hry bylo ukázat, že David není špatná postava, špatný člověk, že vlastně svou ženu Jess miloval a nechtěl dělat špatné věci, ale dostala ho do toho životní situace. Láska, kterou cítí David k Jess, je velice hluboká, i když jí dělá hrozné věci, aby ji zachránil. Nebrání se ani orálnímu sexu s muži, který fotí, aby to mohl prodávat přes internet. Musíte očividně někoho hodně milovat, abyste byla schopna tohle udělat. A *Bohové roní slzy* jsou vlastně v jistém ohledu také o lásce. Ve třetím dějství se hlavní postava Colm poněkud platonicky a asexuálně zamiluje do Barbary. Je to otcovská láska k vlastní dceři, něco, co mu chybělo celý jeho život. Samozřejmě tato hra je také o penězích a násilí, ale nemyslím, že peníze a násilí popisují náš svět. Nejsem cynik nebo nihilista, nevěřím v nihilismus, je to v podstatě lež, je to přístup člověka k věcem, ke světu. Ale ani dívat se na svět přes růžové brýle není ta správná cesta, svět je mnohem komplikovanější.

Bohové roní slzy v mnohém odkazují na Krále Leara. Jak moc se cítíte být inspirován Shakespearem?

Každý anglicky píšící autor je inspirován Shakespearem, je jedním z největších dramatiků všech dob. Ale *Bohové roní slzy* jsou inspirováni spíše Kurosawovým filmem *Ran*, což je vlastně jeho verze *Krále Leara*. Avšak Kurosawa, narozdíl od Shakespeara, Learovi dává minulost. Shakespearův *Král Lear* začíná obrazem, kde se Lear ptá svých dcer, jak moc ho milují a podle toho jim rozděluje své království. Aby toto byl člověk schopen udělat, musí být šílený. Není tam žádná zmínka o tom, jaký byl králem předtím, žádná zmínka o jeho minulosti. Ale v *Ranovi* vidíte, že tento člověk musel být monstrem, aby se v první řadě mohl stát králem. Takže jsem byl inspirován spíš Kurosawou než Shakespearem, vždycky se mi ten film líbil.

Myslíte si, že diváci ještě můžou být divadlem „probuzení“ nebo „vychováni“? Jaký je podle Vás smysl divadla v současné době?

Aby mohli být probuzení, musí tvrdě spát a myslím, že jsou docela vzhůru (smích). Myslím si, že v současné době jsou lidé o moc inteligentnější než kdykoliv předtím. Inteligenční kvocient průměrného člověka se neustále zvyšuje. Každý člověk je zavalen množstvím informací. Všechno na něco odkazuje, někde rezonuje. Když vidíte člověka v teniskách jistě značky, víte, co to znamená. Není to tak, že bychom spali. Například sledování reality show. Reality show vlastně není reálný život, je to život přes kamerovou čočku, většinou sehraný a sestříhaný... a diváci to ví. Ví, že informace, které dostávají jsou filtrované. A tohle jsme před čtyřiceti lety nevěděli. Věřili jsme tomu, co nám bylo řečeno. Teď, v informačním věku, jsou lidé velmi inteligentní. Problém je v tom, že nevíme, co dělat. Nikdo nemá jasné cíle, neví, kam jde. Na konci *Lásky a peněz* má Jess monolog, kde říká: „Všichni máme rádi boty.“ Tím

chce říct, že vyčítat lidem, že si něco kupují, je pokrytectví. Všichni si kupujeme boty a většina z nás má hezké věci ráda. Já taky. Na druhou stranu zas vím, že když si je koupím, tak mě to nenaplní, neudělá mě to šťastným. Rovněž záleží na tom, co si myslíme, že má divadlo za cíl. Já jako autor nemám žádné odpovědi, mám jenom otázky. Protože jako obyčejný člověk vůbec nevím, co se vlastně kolem mě děje, nerozumím tomu. A kdo tomu rozumí? Všechno je tak strašně složité. Myšlenka, že se díky mé hře lidi změní, je absolutně nesmyslná. Takto to nefunguje. Jediné, co se dá udělat, je říct věci upřímně, jak jen to jde, a doufat, že si něco z toho diváci odnesou. Ale nemyslím, že by divadlo mělo přimět diváka cítit to, co chceme, aby cítil. Je to na divákovi samotném, co bude cítit. Když píšu hru, nemám odpovědi na své otázky. Divadlo nás však může měnit, pohnout námi, ale je důležité si uvědomit, že nemůžeme poučovat. V Anglii však někdy politické divadlo vyzní hrozně nudně, říká nám věci, které už víme, které známe. Ale umění má vyjádřit pocity, které vlastně nedokážeme vyjádřit a myšlenky, které nedokážeme vyslovit. Jsou to tedy spíše tyto pocity a myšlenky, které námi pohnou, a to nás jako lidi může změnit. A ono to je hrozně těžké, je těžké něco říct, protože autor vlastně nemá přístup k nějakému většímu vědění, než kdokoliv jiný. Nezbyvá mu, než se snažit.

V roce 2007 jste napsal televizní seriál *Pulling* a teď pracujete na muzikálu *Matilda*. Co pro Vás znamená žánr? Snažíte se také říct různé věci různými žánry?

Matilda je adaptací knížky pro děti od Roalda Dahla. Bude to dělat Royal Shakespeare Company a zeptali se mě, jestli bych nechtěl napsat muzikál. Já jsem jim na to řekl, že muzikály nemám rád a oni, že tím pádem to bude perfektní. Takže ano, teď dělám na adaptaci – měním knížku na muzikál. Nikdy předtím jsem to nedělal a chtěl jsem si to vyzkoušet.

Komediální seriál *Pulling* byl stejný případ. Jde o velmi černý humor, je to o přátelích, kteří se opíjí a pak spí s nesprávnými lidmi. S Sharon, se kterou jsem tento seriál napsal, jsme staří kamarádi a mezi dvacítkou a třicítkou jsme hodně času trávili něčím podobným. Měli jsme práci, kterou jsme nenáviděli, nic se v našich životech nedělo, a tak jsme se opíjeli a končili v posteli s nesprávnými lidmi. Do takové situace se však dostanete jenom v jistém období svého života. A jelikož to pro mě bylo důležité období, chtěl jsem o něm mluvit. Jenže na divadle by to nebylo zajímavé. Proto jsem se rozhodl pro žánr televizního komediálního seriálu. Jako divák nesleduji jenom televizi, nebo nechodím jenom do divadla nebo do kina. Jako divák střídám žánry taky. Za posledních dvacet let se variabilita v každé části našich životů rozrostla. Člověk nemusí být členem jedné skupiny, jednoho stáda. Před pár lety, když měl člověk rád jeden hudební styl, tak už nemohl mít rád jiný. Buď jste poslouchali punk nebo indie rock nebo něco jiného. A teď je všechno smíchané. Podobně je to i s autory. Když jsem napsal svou první hru, podíval jsem se na ni a zeptal se sám sebe: takhle píšu? A měl jsem buď možnost psát takhle do konce svého života, anebo se na to všechno vykašlat a psát, jak se mi líbí. Tak jsem se na to vykašlal a píšu, co chci. A proto jsou mé hry tak rozdílné. Ze začátku byl můj styl úplně jiný. A tím, že člověk píše jiné věci, se rozvíjí a učí. Mnohdy, když autor/ka chce psát o problematice, o které moc neví, musí se toho spoustu dozvědět, aby mohl/a něco vyprodukovat. Takže se takto více učím a pak mě to i víc baví. Nejhorší je, když píšete a nenávidíte to. Pak je to jenom trápení.

Děkuji za rozhovor a doufám, že Vás brzy uvidíme v Praze.

DENNIS KELLY (1970) se narodil a dodnes žije v Londýně. Vyrůstal v irské katolické rodině, v šestnácti opustil školu a pracoval v supermarketech. Divadlo objevil poté, co se přidal k divadelní skupině Barnet Drama Centre. Divadelní vzdělání získal na Goldsmith College. Nejprve psal drobné dramatické texty (aktovky a skeče), ocenění Waterstones Best Short Play v roce 2000 a BBC Talent New Comedy Best Sketch Award v roce 2001 ho motivovala k tvorbě rozsáhlejších textů. V létě 2002 byl stážistou při Studiu Royal National Theatre, pro BBC začal psát autorská pásma skečů (až do roku 2004). V divadle debutoval v roce 2002 hrou *Bílé čuně* (téhož roku uvedlo Soho Theatre). Průlom však znamenala až hra *Debris* z roku 2003 (v premiéře uvedlo divadlo The Latchmere); v roce 2004 hru uvedl také vídeňský Burgtheater. Po hrách *Blackout* (2003, premiéra v Soho Theatre) a *Čtvrtá brána* (2004, formou scénického čtení uvedlo Royal National Theatre) představil Kelly při inscenovaném čtení v divadle Young Vic hru připisanou souboru Paines Plough *Usáma je hrdina* (2004, přeložila Marie Špalová). V roce 2005 hru nastudovalo Hampstead Theatre. Kelly zaujal kritiku také svou rozhlasovou hrou *Kolonie* (uvedlo BBC Radio v roce 2004, hra získala cenu Prix Europa pro nejlepší evropskou rozhlasovou hru a několik dalších domácích ocenění). V roce 2005 se navíc Kelly představil také jako překladatel z němčiny Hauptmannovou méně známou hrou *Róza Berndtová*. Byl rezidentním dramatikem souboru Paines Plough, který ve spolupráci se Soho Theatre uvedl v roce 2005 autorovu hru *After the End*. Spolupodílel se na scénáři k populárnímu britskému seriálu *Pulling*. Mezi jeho nejnovější hry patří *Láska a peníze* (2007) a *Bohové roní slzy* (2009), oba překlady zastupuje DILIA.

| nabízíme |

ČESKÉ HRY

TRHÁK – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

KOMEDIE – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

HRÝ SE ZPĚVY, MUZIKÁLY – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

HRÝ DOSTUPNÉ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

KOMORNÍ HRY – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

HRÝ VHODNÉ PRO AMATÉRY – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

HRÝ VHODNÉ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, POHÁDKY – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

LOUČKOVÉ HRY – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

Tereza Boučková

ČIN ČIN

Obsazení: 1-2 muži, 1-2 ženy

Dvě aktovky ze žhavé současnosti podle dvou povídek Guy de Maupassanta pro jeden večer, dvě herečky a dva herce. Obě ale může zahrát jen jeden pár herců. Byl by to o to větší herecký koncert. Aktovky v sobě mají silný potenciál černého humoru.

První z nich je tvrdou sondou mezi manžele, kteří spolu pod slupkou velmi přátelské zdvořilosti kruté účtují. Když slupka na chvíli praskne, manželé se poperou, aby vzápětí nastolili chladné dekorum a účtovali dál až do drsného konce, který z nich udělá obchodníky se svými city i těly.

Druhá aktovka je komediálnější. Je o mileneckém páru – on je svobodný, ona vdaná. Hra na jejich citové sblížování a míjení je založená na střídání pozic: nejdřív chce on ji, ale ona jeho nechce, pak chce ona jeho, ale on na to neslyší, pak ho zase ona nechce a jemu se to strašně líbí a začne ji chtít tak zodpovědně, až ji to úplně znudí... A tak se rozehrají v krásně vystavených dialogích všechny polohy vztahu, založeného na nevěře, podvádění, milosrdných i nemilosrdných lžích i kruté upřímnosti až do skutečné komedie.

Třetím hráčem v obou aktovkách (v první méně, v druhé více) je médium, které naše životy prostupuje skrz naskrz: televize a počítač.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TEREZA BOUČKOVÁ (1957, Praha), spisovatelka, scenáristka a publicistka, je nejmladší ze tří dětí spisovatele Pavla Kohouta a jeho druhé ženy Anny Kohoutové, asistentky režie. Po maturitě na Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze v roce 1976 podepsala Chartu 77 a pak pracovala mj. jako uklízečka, poštovní doručovatelka, domovnice nebo balička gramofonových desek. Další studium jí nebylo umožněno, ale vzdělávala se soukromě, složila státní zkoušku z angličtiny, navštěvovala přednášky tzv. bytových univerzit. Na konci 80. let publikovala samizdatově několik povídek, povídka *Indiánský běh* vyvolala rozruch, neboť se v ní autorka kriticky vyjádřila k řadě známých osobností, např. ke svému otci Pavlu Kohoutovi nebo Václavu Havlovi. Podle této povídky je také pojmenována celá kniha (sbírka tří próz *Indiánský běh, Žena z okolí Týru a Krok, sun, krok...*), za kterou obdržela Cenu Jiřího Ortena (1990). Až poté vyšla kniha oficiálně, v roce 1991 v nakladatelství *Fragment* a o rok později v nakladatelství *Grafoprint* v rozšířeném vydání ilustrovaném autorčiným bratrem Ondřejem Kohoutem pod názvem *Indiánský běh a Končiny štěstí, končiny ticha*. Kniha byla přeložena do několika jazyků. V první polovině 90. let napsala divadelní hry *Romeo na kolečkách* a *Hana a Marie*. Prózy *Indiánský běh, Křepelice, Když milujete muže, Krákorám* jsou jednotlivě zastoupeny v antologiích české literatury v USA, Velké Británii, Dánsku, Polsku, Srbsku, Koreji atd., časopisecky byly publikovány v mnoha dalších zemích. Napsala také scénář k celovečernímu filmu *Smradi*, který měl premiéru v roce 2002 a byl nominován na Českého lva v sedmi kategoriích, jedna z nominací byla také za scénář.

Radka Denemarková

SPACÍ VADY (DVACET PĚT MRKNUTÍ OKA)

Obsazení: 3 ženy (variabilní)

„Tady jste sama za sebe. Svobodná. Zbytek světa už vás nehodnotí.“

Hlavními postavami, s nimiž si po smrti nikdo a nic neví rady, a proto uvízly v mezipatře, jsou Sylvia Plathová, Virginie Woolfová a Ivana, zvaná Madam T. V životě psaly, teď z listů svých knih vaří a čekají, až nějaký hlas zavolá jejich jméno, až někomu živému budou skutečně chybět. Autorka nechává své hrdinky se do sebe nekompromisně strefovat. S otevřeností, palčivostí, ale i s odzbrojujícím humorem je nutí rekapitulovat svoje životy.

Hra o ženách v proměnách 20. století, o potřebě snášenlivosti, o (ne) schopnosti žít v těsné blízkosti jiného živého těla, o závislosti a nezávislosti.

Radka Denemarková o hře: „Tématem mé hry *Spací vady* jsou otázky, co to znamená narodit se v kůži ženy, co to znamená být spisovatelkou a jak se vyrovnat se ztrátou blízkých lidí, kdy řada otázek už zůstane navždy nezodpovězených. Hru jsem psala o sobě, vše se odehrává v groteskní nadsázce. Toužila jsem napsat komedii plnou štiplavého humoru o smrtelně vážných věcech. Metaforou vyhmátnout esenci společnou všem. Je to zakuklená autobiografie na jevišti, prsty vložené do vlastních ran, odlesky všeho toho, co mám odžito a čím mě život fascinuje. A zároveň výsměch všem klišé o ženách a mužích, které jsou dodnes zakořeněny napříč všemi vrstvami.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

RADKA DENEMARKOVÁ (1968)

Vystudovala Filozofickou fakultu UK (germanistika – bohemistika), roku 1997 získala doktorát. Působila jako vědecká pracovnice Ústavu pro českou literaturu Akademie věd ČR, též jako lektorka a dramaturgyně v pražském Divadle Na zábradlí. Publikovala monografii divadelního a filmového režiséra Evalda Schorma *Sám sobě nepřítelem* (1998), redigovala sborník *Zlatá šedesátá* (2000), je autorkou studie *Ohlédnutí za Milenou Honzíkovou* (in *Dopis zmizelému*, Torst, 2003), románů *A já pořád kdo to tluče* (Petrov, vydání maďarské a bulharské), *Peníze od Hitlera* (Host, 2006, v mezinárodní koprodukcí se připravuje zfilmování, vydání anglické, německé, polské, slovinské, maďarské, italské ad., divadelní dramatizace uvedena 2010 v pražském Švandově divadle) a rozsáhlého fotografického románu *Smrt, nebudeš se báti aneb Příběh Petra Lébla* (Host, 2008). Nominována byla na Cenu Alfréda Radoka (2003), v roce 2007 získal její román *Peníze od Hitlera* cenu Magnesia Litera za nejlepší prózu roku, v roce 2009 byl nominovaný na polskou cenu Angelus. V roce 2009 román *Smrt, nebudeš se báti aneb Příběh Petra Lébla* získal cenu Magnesia Litera za nejlepší knihu v kategorii publicistiky a kniha byla rovněž nominována na Cenu Josefa Škvoreckého. V roce 2010 napsala divadelní hru *Spací vady*, kterou ve světové premiéře uvádí Divadlo Na zábradlí. Překládá z němčiny, zejména studie, divadelní hry (Bertolt Brecht, Elizabeth Hauptmannová, Roland Schimmelpfennig, David Gieselsmann, Fritz Kater, Franz Xaver Kroetz ad.), prózu (Michael Stavarič), uvedla do češtiny nositelku Nobelovy ceny Herta Müllerovou. Scenáristicky se podílela na televizních dokumentech o významných osobnostech (Evald Schorm, Alfréd Radok, Emil František Burian, Jindřich Honzl, František Tröster, Bohuslav Reynek, Jiří Voskovec, Jan Werich, Jaroslav Ježek). Články, recenze a studie publikuje například v Tvaru, České literatuře, Lidových novinách, Respektu,

Hospodářských novinách. V roce 2007 pobývala na tvůrčím stipendiu ve Wiesbadenu, v roce 2008 v Berlíně (Literarisches Colloquium Berlin), v roce 2010 v Grazu. Žije v Praze.

David Drábek, Arthur Conan Doyle **SHERLOCK HOLMES: VRAŽDY VOUSATÝCH ŽEN**

Obsazení: 8 mužů, 9 žen

Detektivní mystérium z pera Davida Drábka, v němž světoznámý detektiv řeší případ několikanásobné bestiální vraždy. Oběťmi jsou členky podivné sekty, jež sídlí na chmurném středověkém panství uprostřed blat. Pod záštitou své patronky tu Úpěnlivé Sestry Sv. Starosty z Topshamu sdružují ženy, kterým ubližují muži. Své feministické názory pak demonstrují vzrostlými plnovousy, ať už jsou jim dány od Boha nebo jde o falešné koudele na gumiče. Mrtvých vousatých žen stále přibývá a do problémů se navíc dostává také Holmesův věrný přítel Dr. Watson. Přesto (a nebo právě proto), že mu Holmes pravidelně podává utišující léky, Watson se stále častěji utápí v halucinacích, v nichž ho pravidelně doprovází obří asi dvoumetrová slepice, která místo vajec snáší zkrvavené dívčí hlavy. Watson balancuje na hraně šílenství. Na pomoc je povolán svérázný poustevník v červené kápi, zvaný Červená Karkulka. Z blat se vynořuje démonický tvor, Nathan Bourák, bělovlasý a bělovlasý stařec ověšený včelími roji. A času dramaticky ubývá. Sherlock Holmes si ale přeci vždy ví rady, jeho deduktivní schopnosti dokáží vysvětlit všechno, od podivných včelích náletů, až po tajemné vzkazy ve formě ostříhaných rudě nalakovaných nehtů. Stačí mu pár hodin a záhada je vyřešena. Pokud ovšem nebude porušeno pravidlo čtenáře detektivek, a totiž, že vrahem nesmí být sám detektiv.

Ačkoli se jedná o zbrusu nový příběh, vyznačící holmesovského kultu nebudou ochuzeni o jediný „fetiš“ svého idolu. Temný případ je prosvětlován anglickým humorem, povzbudivým jako lahodný Earl Grey, a také kapkou drábkovského surrealismu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DAVID DRÁBEK (narozen v roce 1970 v Týništi nad Orlicí); dramatik, režisér a umělecký šéf Klicperova divadla Hradec Králové je absolventem Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, obor filmová a divadelní věda. V roce 1995 obdržel Cenu Nadace Alfréda Radoka za nejlepší hru roku za text Jana z parku a v roce 2003 totéž ocenění za text Akvabely, jenž získal později titul Česká hra roku 2005. Ve stejném roce vydalo nakladatelství Větrné mlýny sborník sedmi jeho her. Jeho hra Náměstí bratří Mašinů získala druhé místo v dramatické soutěži Cen Alfréda Radoka 2007 a posléze se stala Českou hrou roku 2009. Jako autor, režisér a dramaturg spolupracoval s Divadlem na Vinohradech, Divadlem Petra Bezruče v Ostravě a pražským divadlem Minor.

Blanka Kubešová

ŠACHMAT

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Úspěšná česká spisovatelka žijící ve Švýcarsku a autorka dvou televizních scénářů zabrousila do dramatu již svou hrou Deník Leošky K. Hra Šachmat vznikla na námět její novely Můj otec s velkým O, která získala

prémii soutěže Františka Langera a coby „román o románu“ byla zařazena do prózy Vltavěnka. Ta dosáhla během krátkých tří let dvou vydání. Pod tímto názvem se hra v roce 2004 umístila ve finálové desítce v soutěži Alfréda Radoka.

Autorka se ve hře hned nadvakrát věnuje úzkému vztahu otce a dcery, (ale stranou nezůstává ani vztah matka – dcera). Jsme svědky krutého psychického vydírání, lásky přerůstající v nenávisť, i rezignace a odpouštění. Otec s krutým cynickým nadhledem sleduje umělecký zápas Autorky, své dcery, která píše román o ruském emigrantu Fediovi, jehož rodina utekla do Čech před rudým terorem. To znamená, že hra probíhá ve dvou, resp. třech časových i tematických rovinách, které se často prolínají: v rovině reality a románu, reality a let dvacátých a padesátých, kdy okrajově dochází ke smrti „dvou velkých otců“, Stalina a Lenina – i v tom je určitá symbolika. Příběhy postav s až bolestnými charaktery a niterně vykreslenými traumaty jsou zabudovány do těchto vrstev a dobové atmosféry evropské politiky.

Podobně jako celý život bojuje Autorka o otcovo uznání a lásku, bojuje o ně i Fediova dcera Hela. A stejně jako obě usilují o to se svým otcům zavděčit a podobat, snaží se současně i vymánit z jejich vlivu a područí. Autorka i Hela působí tak trochu jako otcovo alter ego, jakási jeho vnitřní oponentura. Odtud pramení i řada konfliktů, rozumějí si beze slov a jdou si tím často na nervy, jsou prostě až příliš „jeden“. Dva despoti, Otec a Fediov si nemají co vyčítat, jejich psychický teror je opravdu terorem. Autorka a Otec spolu navíc veškerý zápas a rozmluvy vedou tak trochu „z druhého břehu“ – ne náhodou napsala B.K. hru krátce po smrti svého otce. Hra se silnými biografickými prvky je současně i silná imprese.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BLANKA KUBEŠOVÁ (nar. 1944 v Praze) žije časově částečně v Praze a ve Švýcarsku. Je členkou Obce spisovatelů i nositelkou několika literárních ocenění. Říká o sobě, že všechno začalo tím, že milovala slova. Češtinu jako takovou. Drobné texty publikovala zprvu v zahraničí, od začátku 90. let pak i doma. Do této doby spadá i spolupráce s Českým rozhlasem. Především na stanici Vltava bylo načteno na pětaticet jejích povídek. Poměrně rychle za sebou uveřejnila několik lehce biografických prací. Především *Deník Leošky K.* (68 Publishers, Toronto) pronikl svou opravdovostí rychle nejen ke čtenářům, ale i k posluchačům, (načetla ho jak Jar. Tvrzníková v RFE, tak Hana Maciuchová v Praze), a v dramatické formě si získal i srdce diváků. Premiéru měl v roce 2006 v Divadle 90 U Valšů v Praze. Ve své další literární práci vyrůstá Blanka Kubešová z tradičního půdorysu psychologické prózy, zajímá se o osudy lidí z okraje společnosti a napomáhá stát se vnímavější, v neposlední řadě i ke kráse české řeči. Postupem času vyšlo v Praze na deset jejích novel a románů. V posledních letech se B.K. věnuje i tvorbě dramatické. V roce 1998 proběhlo v Divadle Husa na provázku v režii Ivo Krobota scénické čtení hry *Na Popelce*, která se v témže roce umístila v soutěži Alfréda Radoka. V roce 2004 se v ČT Praha podařilo úspěšně realizovat i televizní scénář *Modrý kámen*. V roce 2006 pak i scénář *Přelapu i Dunaj* v dokumentárním cyklu *Útěk železnou oponou*. Na konci téhož roku se uskutečnila divadelní premiéra bestselleru *Deník Leošky K.* v Divadle 90 U Valšů.

Hra *Sachmat*, která se pod názvem *Otec s velkým 'O'* umístila v soutěži Alfréda Radoka, zatím hledá svoji scénu.

Miroslav Oupic

CO BYCHOM NEUDĚLALI PRO HLAVU NAŠÍ RODINY (2010)

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Komediální příběh přibližuje letní přímořskou dovolenou rodiny Novákových. Karel Novák je oblastním hercem, který nemá úspěch a přestože dělá mnoho brigád, má problémy s příjmy. Rodinu tedy musí živit jeho manželka Mirka, dealerka přímého prodeje různého nepotřebného zboží. Rodinné problémy začínají již krátce po ubytování, neboť vše není tak, jak si Karel myslel, že zajistil. Do druhého hotelového pokoje se ubytuje mladý a dynamický Mike, který je nadějným filmovým režisérem. Spolu s ním přijíždí mladička Adéla, která věří, že jí Mike dostane k filmu a je proto ochotná udělat cokoliv. Když se Mirka dozví, že ve vedlejším pokoji bydlící Mike dělá režiséra, chce svému manželovi, spolu s ostatními členy rodiny, pomoci konečně nastartovat úspěšnou hereckou kariéru. Hra obsahuje řadu slovního a situačního humoru a ironie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Miroslav Oupic

DÍKY BRÁCHO, ŽE TĚ MÁM!

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Komediální příběh přibližuje prvotní seznamování nezadaných mladých lidí – Petra a Kristýny. Jednoho dne však na důležitou schůzku Petr nemůže přijít, proto za sebe pošle mladšího ženatého bratra, který se do rodícího vztahu nezvyklým způsobem vloží. Konverzační hra obsahuje řadu překvapivých zápletek, humor a ironii.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lubomír Sůva, Lukáš Rieger, Ota Pavel

DOHRÁNO S OTOU PAVLEM

TO JEST NIESPRAVIEDLIVOŠČ. DLAČEGO? DLAČEGO NIEMOGUEM VYGRAČ?

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, 1 či více hudebníků, z nichž jeden figuruje také jako konferenciér

Dramatizace pěti sportovních povídek Oty Pavla (Salto nazad, Omyl, Na silnici k Vratislavi, Nejhorší je bejt brankářem a Žluté růže) vznikla pro malou scénu Moravského divadla v Olomouci.

Salto nazad pojednává o gymnastce Evě Bosákové. Cyklističtí závodníci, Jan Veselý, Jan Kubr a Tolek Piotrowski, se objevují v povídkách Omyl a Na silnici k Vratislavi a nechybí ani humorně pojatá fotbalová tematika v epizodě Nejhorší je bejt brankářem. Dojemně nostalgickou polohu tvorby Oty Pavla završuje povídka Žluté růže, která je pohledem na svět horolezců, konkrétně příběh horolezce Zdeňka Bendy vyprávěný očima jeho matky Marie Bendové.

Všechny příběhy spojuje Pavlova láska a obdiv k mimořádným sportovním výkonům. Autor přitom ukazuje, že výhry a prohry jsou relativní a že mimořádným činem člověka může být právě to, co je z hlediska tabulek rekordů nezajímavé. Adaptace nabízí pět až šest vděčných hereckých příležitostí, je vhodná pro potřeby komorní inscenace postavené na vyprávění, divadelním znaku, hudbě a živé komunikaci herců s publikem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jiří M. Šimek

KONTROLA V MĚSTĚ KOCOURKOVĚ

ANEB JEDEN ZA VŠECHNY A VŠICHNI ZA JEDNOHO

Obsazení: 7 mužů, 7 žen

Ve městě Kocourkově se dozvědí, že přijede kontrola. Řeší to nejen městská rada, ale také manželky jejích členů. Mladý muž, projíždějící jako turista městem, je omylem považován za kontrolora. Městští radní se ho snaží zkorumpovat. Starostova dcera s ním shodou okolností naváže milostný vztah a my dost dobře nevíme, zda vážně či účelově. Nová zpráva sděluje, že kontrolor teprve přijede. Mladík je dámami málem inzultován. Ukáže se ovšem, že je to významný ministerský úředník, kterému se pobyt ve zkorumpovaném městě docela zalíbil. Konečně přichází pravý kontrolor.

Autor prohlašuje, že pokud osoby v této komedii někoho připomínají, pak snad jen postavy z Gogolova Revizora, a že v žádném případě nemá nic ani proti starostům a ostatním členům městských rad, proti ředitelům škol či domovů důchodců ani proti poštovním úředníkům. Sám jsa emeritním ředitelem školy se nedomnívá, že by byl takovou kreaturou, jakou představuje ona postava v této hře. Není předpojat ani proti manželkám shora uvedených, jejich případným dcerám a jejich eventuálním nápadníkům, a také naprosto nepředpokládá nedostatek kompetencí u jakýchkoliv kontrolních orgánů. Rád by se domníval, že mezi námi nežijí lidé, jdoucí po zisku za jakoukoliv cenu a bez jakýchkoli ohledů. Pokud se snad někdo takový najde, pak autor rozhodně nehází všechny do jednoho pytle podle hesla „Jeden za všechny, všichni za jednoho“. Čímž se předem všem omluvil a komedie může začít.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DILIA POHÁDKOVÁ

Vlastimil Peška

DLOUHÝ, ŠÍROKÝ A BYSTROZRÁKÝ

Obsazení: variabilní (např. 6 mužů, 3 ženy nebo 5 mužů, 3 ženy)

Žánr: pohádka pro nejmenší

Peškova dramaturgická klasická česká pohádka Dlouhý, Široký a Bystrozraký se stala na dlouhá léta profilovou inscenací brněnského Divadla Radost, kde se dočkala více jak tří set repríz. Působivý, vtipný a svižný scénář nenechá malého diváka doslova vydechnout. Vedle hlavních postav, tedy Prince, Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého, je děj vyšperkován řadou postavíček, které mají za úkol posouvat či vtipně komentovat děj. Například postavíčky hradních hlásných, královského posla nebo kocourů zlého čaroděje.

V druhé části pohádkové komedie proměňuje dramatik hlavní postavy děje v loutky. Tento princip však lze drobnými režijními úpravami přesunout do činoherní roviny. Nicméně autor doporučuje ponechat některé zdobné figury v loutkovém provedení. Např. již zmíněné kocoury.

Pohádka je zpestřena řadou melodických písní z Peškovy skladatelské dílny. Autorem textů písní je Pavel Polák. Notový materiál i hudební podklady může DILIA zprostředkovat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jana Pithartová

NEVĚSTA PRO HAŠTRMANA

Obsazení: 6 mužů (z toho 2 hudebníci), 2 ženy

Veselá pohádka s písněmi – o tom, co všechno dokáže vodník a jak se na něho musí. Vískou Mokrá protéká potok, který pohání mlýn a napájí rybník. Lidem se tu dobře žije, voda přináší mnohým obživu. Rybář Toník má rád mlynářovu dceru Terku, už by se rádi vzali, ale mlynář by chtěl nejdříve provdat starší dceru Madlu. Jenže té se do vdávání nechce, nejraději je s venkovskou kapelou a hraje na housle. Když mlynář konečně svolí ke svatbě, ve vsi se ukáže vodník a hned se do Terky zakouká. Způsobí rozepři mezi Toníkovým a Terčíným tátou, Terku navštíví v podobě krásného koně, potom jako obrovský sumec a nakonec ji unese a uvězní v tůni, ve své vodnické domácnosti. Toník a jeho táta, který je povoláním porybný a s vodníky to umí, se na haštrmana vypraví spolu s mlynářem. Vodníka však nakonec chytí Madla. A protože se ukáže, že je to výborný houslista, končí pohádka dvěma svatbami a všichni jsou spokojeni.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jan Skalický**ZELENINOVÁ POHÁDKA***Hudba:* Jakub Strnka*Obsazení:* 4 muži, 3 ženy (variabilní)

Ve „zdravé“ hře Zeleninová pohádka se dětští i dospělí diváci setkají s hodným chlapcem Gustavem, který jde do světa hledat svého ztraceného tatínka. Ten je odborníkem na hubení plísní všeho druhu. Jeho služby by se náramně hodily paní zelinářce, u níž by Gustík rád pracoval a které plíseň ničí úrodu. Při svém putování potká hoch pohádkového dědečka, který mu poradí, kde otce hledat. Tatínka unesla zlá paní Plíseň z obavy, že by ji mohl zahubit svým novým přípravkem Antiplíseň. Jako červená nit (v našem případě ovšem zelená) se celou pohádkou táhnou lumpárny nezvedeného skřítko Zeleninky, který místo toho, aby pomáhal, je naopak strůjcem těch největších lapálií. Nakonec však vše dobře dopadne! Ve hrách Jana Skalického bývá pravidlem, že jsou zpestřeny písněmi. Ani v Zeleninové pohádce tomu není jinak. Hudbou kus opět tradičně opatřil Jakub Strnka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lubomír Sůva**JENÍČEK A MAŘENKA***Hladový příběh o šesti obrazech.**Žánr:* loutková pohádka*Obsazení:* 3 – 4 muži, 3 – 4 ženy*Hudba:* Jan Kyncl

Klasická pohádka pro nejmenší s hudbou Jana Kyncla. Potom, co dětem zemře maminka, vezme si tatínek dřevorubec zlou macechu a ta vyžene jeho dvě děti do lesa. Děti nakonec uvidí ve tmě světýlko, ale místo toho aby si konečně odpočinuly, čeká je boj na život a na smrt se zlou perníkovou babiznou.

Jak je dětem, když nemají co jíst? Jak je jim v lese v noci, když vítří hučí v korunách? Dovedou říct ne, když si je někdo chce vykrmit? Příběh o prvním životním dobrodružství dvou sourozenců, kteří na vlastní kůži poznají, že najít cestu domů nemusí být vždycky jednoduché. Úprava klasické pohádky pro nejmenší nezastírá doslova existenciální vyhrčenost situace, ve které se postavy dětí i rodičů ocitnou, vše temné a neradostné ale podává hravou formou, s písničkami, říkankami a očistnou katarzí na závěr.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lubomír Sůva, Karel Jaromír Erben

PTÁK OHNIVÁK A LIŠKA RYŠKA

S ježkem v dlani usnout nejde – bodneš se, a chuť tě přejde.

Žánr: loutková pohádka

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Karel Jaromír Erben toho stihl za život hodně – nechal nám tu nejen do morku kostí se zažírající sbírku balad Kytice, ale také klasické pohádky, které zná každé malé dítě. Jen na jedno zapomněl – že by mohl své pohádky také zveršovat. Za vydatného úsilí se ale po letech povedlo toto opomenutí napravit, a vznikla z toho veselá i napínavá pohádka pro nejmenší, prověřená inscenací v Divadle Polárka.

Text zpracovává klasickou zápletku, která by se neobešla bez: záhadné jabloně plodící zlatá jablka, nejmladšího královského syna, který odhalí, proč jablko přes noc vždy zmizí, ptáka Ohniváka, který krásně zpívá, lišky Ryšky, která je trpělivou průvodkyní na cestě, na níž je třeba překonat mnoho překážek, věrného koně Zlatohříváka a němě zlatovlasé panny, která promluví teprve, když znovu spatří svého milého. A samozřejmě živé a mrtvé vody, která Honzu zase oživí, poté co jej bratři zabili.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ZAHRANIČNÍ HRY – PŘELOŽENÉ

Ana-Maria Bamberger

PORTRÉT DONNY T. (DAS PORTRÄT DER DONNA T., 2008)

Rumunsko/Německo

Překlad: Kateřina Bohadlová

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Slavná starší herečka se ve svém domě učí novou roli. Má za sebou sice úspěšnou kariéru, ale po většinu času jí dělá společnost pouze sklenička whisky. Nechtěnou samotu přeruší nezvaný host, malíř Marius. Přišel za Donnou T., aby na objednávku třetí osoby namaloval její portrét. Po počátečním zdráhání zvítězí zvědavost a Donna T. souhlasí. Během několika sezení se mezi herečkou a o generaci mladším malířem zrodí přátelský vztah plný střetů, humoru, ale i poetických momentů. Navzájem se vyprávějí epizody ze svých životů, které se v jednom okamžiku protnou...

Hra o vášni, lži a přátelství Napínavé odkrývání minulosti. Rychlý spád a prostor pro vtipný dialog.

Hra *Portrét Donny T.* je dílem jedné z nejúspěšnějších a nejhranějších současných rumunských dramatiků. V roce 2007 získala prestižní rumunskou divadelní cenu **Uniter**.

Bamberger vyrůstala bilingvně a je autorkou rumunské i německé verze hry, která zaznamenala úspěch v obou zemích. Napsala ji na tělo slavné rumunské herečky Olze Tudorache v roce 2008.

Hra v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Carlos Be

PRŠÍ KRÁVY (LLUEVEN VACAS, 2008)

Španělsko

Překlad: Petr Gojda

Obsazení: 2 ženy, 1 muž

„Margarita a Fernando spolu žijí na jejím zděděném statku. Čas od času spolu vyhlédnou z okna a pozorují, jak prší krávy. Drtivý epilog milostného příběhu.“ Říká o jedné ze svých novějších her Carlos Be, dramatik a režisér známý u nás především letošní režii svého vlastního textu *Origami* v divadle Ungelt.

Uzavřené drama rozkrývající vnitřnosti milostného vztahu je pozoruhodné jako nekompromisní sonda do lidských citů a myšlenek, sonda, která se nezastaví před rozumovou či morální bariérou, ale dovádí do důsledku city a myšlenky společné nám všem. Odhaluje je jako zárodky nelidského chování a jednání. Milostný trojúhelník plný sobectví, manipulace, krutosti, zvrácené lásky. Na dřevě upřímné drama psané z potřeby poukázat na problematiku domácího násilí.

Uvedeno v rámci scénických čtení několikrát v Barceloně a ve venezuelském Caracasu. V současné době se v Madridu připravuje audiovizuální projekt, na němž se podílejí divadelní tvůrci z celého Španělska.

„Prší krávy. Jak těžké je mluvit o bolesti.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Camilla Carr

VŠE O BETTE (ALL ABOUT BETTE, 2008)

USA

Překlad: Karina Havlů

Obsazení: 1 žena

Americká herečka Camilla Carr a zároveň také autorka divadelní hry-monologu *Vše o Bette*, zachycuje úryvky z života herečky Bette Davisové, často nazývané “první ženou amerického filmu”. Sama autorka v této hře hraje a premiéra byla poprvé uvedena v texaském Dallasu v roce 2008. Text hry je strukturován jako dialog Bette se (svým) publikem, která vypráví nejenom o známých incidentech v jejím životě, ale také o věcech, které byly před veřejností tajeny.

Ve Spojených státech je herečka Bette Davisová jednou z věčných hvězd filmového nebe. Dokázala ztvárnit rozmanité a těžké role a stala se svobodnou a nezávislou ženou v oboru ovládaném v tehdejší době výhradně muži. Bette se nebála jít ani do konfliktů s velkými magnáty filmového průmyslu. Získala dvakrát Oskara za hlavní roli ve snímcích *Nebezpečná* (1935) a *Jezdibel* (1938) a několikrát byla i nominovaná. Diváci se dozvědí i to, že o název filmové sošky – tedy Oskara – se zasloužila právě ona.

Hra měla v USA velký úspěch a díky tomu se později hrála i na Broadwayi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Roberto Cavosi

STRÁŽMISTR BUTTERFLY (IL MARESCIALLO BUTTERFLY, 1995)

Itálie

Překlad: Karina I. Havlů

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Děj se odehrává v současné Itálii jako drama 2 osob: policisty, který se snaží po smrti své ženy začít nový život, a arménské emigrantky, která se sňatkem pokouší získat italské občanství a pak dostat z Arménie svého přítele. Během krátkého manželství je svým novomanželem znásilněna a když se těsně před přijetím občanství dovidá o tragické smrti svého přítele, na občanství rezignuje a rozhodne se vrátit do vlasti. V té době je již v pokročilém těhotenství a přichází se rozloučit se svým legitimním manželem a zároveň otcem dítěte.

Aktuální téma emigrace obyvatel z chudých a válkami postižených oblastí do bohatých evropských zemí zachycuje střet dvou odlišných kultur a dvou osamělých lidí.

Hra *Maresciallo Butterfly* byla oceněná cenou Giuseppe Fava v roce 1995, cenou SIAE – SACD ve Francii za francouzský překlad v roce 1998. Tato hra byla rovněž zpracována pro rozhlas a vysílána italským RAI 2.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Isabelle de Toledo

V RYTMU TANGA (SUR UN AIR DE TANGO, 2005)

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Úspěšná komedie běžných životních situací, prostá, něžná i hořká a smutná zároveň. Vztah otce a syna v okamžiku, kdy se jejich role střídají, spravedlnost stárá a smrti. Otec, vdovec Max, starý snilek, žije stále v rytmu tanga svého mládí,

kteřé protančil se svojí ženou Lili. Daleko od tanečních parketů žije svůj život jeho syn Pierre, tvrdě pracující ve svém malém baru, aby své ženě Alici a dvěma dětem zajistil pohodlný život. Ta se však rozhodne odejít s atraktivním mužem, který pochopil, že „ženy rády tančí...“. Ne jen manželské drama, Pierre se ještě také musí vyrovnat s rodinným tajemstvím komplikujícím jeho vztah s otcem.

Špetka smyslu pro humor, boty na step, rytmus tanga a vše se najednou jeví jinak.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Brian Friel

LÉČITEL (FAITH HEALER, 1979)

Irsko

Překlad: Ester Žantovská

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Frielovo drama *Léčitel* sestává ze čtyř vzpomínkových monologů, z nichž první a poslední patří právě záračnému irskému léčiteli, Frankovi Hardymu. O druhé dva se dělí Frankova manželka Grace a jeho londýnský manažer Teddy. Všichni tři – a každý svým osobitým způsobem – se ve vzpomínkách vracejí k době, kdy starou dodávkou objížděli skotský, velšský a nakonec i irský venkov, kde se Frank se střídavými úspěchy pokoušel „vírou“ léčit místní obyvatelstvo.

Vzpomínky se od sebe liší nejen v záběru, ale i v detailech a interpretaci zásadních momentů soužití tohoto tria – brání se jednoznačnému výkladu všemožných komických, drásavých i těžko uvěřitelných situací, které si postavy vybavují, ať už jde o zázrak v metodistickém kostele nebo traumatický zážitek ze severu Skotska. Klíčovou událostí je pak poslední štape po návratu do Irska – její líčení začíná nevinně, s každým monologem se nám však více rozkrývá hrůzná nevyhnutelnost oné noci, jejíž finále je jediným nezvratitelným faktem celé hry.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jordi Galcerán

GRÖNHOLMOVA METODA (EL MÉTODO GRÖNHOLM, 2003)

Španělsko

Překlad: Ivory Rodriguez

Obsazení: 3 muži, 1 žena

V přepychové zasedací místnosti nadnárodní firmy se scházejí čtyři adepti (Fernando, Enrique, Carlos a Mercedes) na vysoký manažerský post k finálnímu výběrovému pohovoru. Nikdo z firmy však nepřichází a uchazeči dostávají vzkazy a pokyny pouze prostřednictvím tajné schránky ve zdi, které je vedou ke stále propastnějšímu ponižování sebe i druhých ve snaze ukázat nezviklatelné manažerské smýšlení, vůdcovské vlastnosti, přesvědčovací schopnosti a pouštění žilou pro blaho firmy. Aby urvali vysněnou šanci, jsou ochotni položit na oltář cokoli – bolestivé zásahy do soukromí, vyhané srdceryvné příběhy k obměkčení druhých, hysterické záchvaty a přehlídka sociopatických úchylek jako v nejpustší reality show. Vítězný kandidát zůstává v zasedáče sám – a nemůže se dostat ven. Posléze vcházejí všichni tři protikandidáti a představují se mu jako psychologové firemního personálního oddělení – a rozehrávají s ním poslední danse macabre přijímacího pohovoru. Na jeho konci není úspěšný manažer dokazující svůj um a sílu, jen deziluzí semletý človíček, který už po onom slibném postu ani netouží, ale také dobře ví, že i jinde naráží na hyeny stejně krvelačné a děsivé jako jeho hodnotitelé i jako on sám.

Hořká komedie s gagy, trapasy i prvky mystifikace rezonuje odkazy na prozaická i dramatická díla (*Mechanický číšník, Zámek, Dvanáct rozhněvaných mužů, Top Dogs*) a pátrá po hodnotách obyčejné lidskosti v hrozivých caprichos korporativních pravidel a firemních zájmů. Je to hra o zoufalém boji o přežití a hranicích, které jsou „malí sráci v nás“

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

ochotni překročit, o věcech, které vypadají tak nereálně a nenormálně, že se jim musíme smát, abychom nemuseli plakat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JORDI GÁLGERAN FERRER (Barcelona, 1964) je španělsko-katalánský autor, scénárista a překladatel, známý především díky své hře *Grönholmová metoda*. Vystudoval katalánskou filologii a divadlu se začal věnovat v roce 1988. Za svou hru *Paraules encadenades (Slova v řetězech)* získal cenu kritiků Serra d'Or za nejlepší dílo v katalánštině. Jeho hra *Dakota* (1995) získala Cenu Ignasi Iglesias. Na motivy *Slov v řetězech* byl natočen film *Killing Words (Zabíjející slova)* a film *Metoda* je adaptací *Grönholmovy metody*.

Jean-Claude Grumberg
K TOBĚ, ZEMĚ ZASLÍBENÁ (VERS TOI, TERRE PROMISE, 2006)

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Obsazení: 3 muži, 4 ženy, sbor

Zubařská tragédie z poválečných let nás zavádí do ordinace doktora Karla Spodka a seznamuje nás s příběhem manželů snažících se nalézt svůj předchozí šťastný život. Během války ztratili v koncentračním táboře mladší dceru a nyní se dozvídají, že se s nimi jejich první dceru, kterou ukryli před válečnými hrůzami v katolickém klášteře, už nechce setkat. Zatímco se jim po mnoha peripetiích podařilo vyhrát spor o ordinaci zabavenou během okupace nacisty, dceru se jim zpátky získat nepoštěstí. Hra začíná v momentě, kdy pár začíná kvůli odmítavému postoji svého dítěte pro-

padat absolutnímu zoufalství. Důležitou roli hraje v dramatu Chór, který s nadhledem referuje o rodinných událostech těsně po válce a vnáší do hry odlehčující tón, podobně jako autobiografická postava mladíka J.-C. (autora) se zkaženými zuby, která peripetie manželů sleduje z Karlova bolestiplného zubařského křesla. Spodkovi jsou oba židovského původu a tak, přestože jsou nevěřící, trpěli za války stejně jako všichni ostatní Židé. Bohužel ani po válce se jejich situace nezmění, neboť jsou svým okolím k židovství doslova odsouzeni, i když oni si s praktikujícími Židy nemají co říct. Karel nezná modlitby a říká o sobě: Jsem Francouz, nic jiného. Ale nakonec i on podlehne vnějším tlakům společnosti a přání vlastní ženy a společně utíkají před svými osobními problémy (ztráta obou dcer) hledat štěstí do Izraele. A tak je jejich odchod z rodné země téměř logickým vyústěním svízelné situace, přestože není vše řešícím šťastným koncem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JEAN-CLAUDE GRUMBERG (1939) Jeden z nejvýznamnějších současných francouzských dramatiků se narodil v Paříži v rodině východoevropských židovských uprchlíků a traumatizující zkušenost se skrýváním a dětstvím bez otce, který zahynul v koncentračním táboře, zachycuje v mnohých svých hrách, v nichž rovněž přibližuje důvěrně známý svět své matky. Tímto prostředím je inspirována i jedna z jeho nejznámějších her *Krejčovská dílna (Krejčovský salón)*, oceněná stejně jako další díla z Grumbergovy tvorby řadou prestižních cen. Začínal jako herec ve skupině mladých amatérů. Mimo psaní divadelních her dramaturguje, upravuje a překládá klasické texty. Spolupodílel se rovněž na vzniku filmových scénářů. Jeho dramata jsou uváděna na vyhlášených světových scénách. Mezi divadelní hry Jean-Clauda Grumberga patří například: *Dreyfus*; *Krejčovská*

dílňa (L'Atelier – překlad J. Žák); Nejspíš sníš (Rêver peut-être – překlad M. Lážňovský) – k dispozici v DILIA, Volná zóna (Zone Libre).

Ella Hickson

OSM (EIGHT, 2008)

Velká Británie

Překlad: Dana Vlčková

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Hra mladé britské dramatičky Elly Hickson *Osm* sklídila velký úspěch na loňském Fringe festivalu ve skotském Edinburghu. Jde o osm monologů, které spojuje téma osamělosti, odcizenosti a neschopnosti komunikovat. Jejich hrdiny jsou traumatizovaný bývalý voják, který dokáže mluvit jen s mrtvými; chlapec, který se na prázdninách ve Francii mění v muže; galerista, jehož přítel spáchal sebevraždu; zoufalá mladičká matka dvou dětí o Vánocích; těhotná teenagerka; Američan, který přežil londýnský atentát v metru; dáma z lepší společnosti a nevěrná žena. Ti všichni se v působivých, emotivně vypjatých promluvách představují publiku a nutí ho přemýšlet o vztazích v současné, citově vyprázdněné společnosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anupama Chandrasekhar

ODPOJENO (DISCONNECT, 2010)

Velká Británie

Překlad: Jan Tošovský

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

„Dobrý den, zdraví Vás True Blue Capital. Vlastníte už naši kreditní kartu? Ne? Díky ní si můžete koupit cokoli chcete...“ „Dobrý den, zdraví Vás True Blue Capital. Na Vaši kreditní kartě máte dluh \$5000.

Prostudovali jsme si pozorně Váš případ a radíme Vám splatit tento dluh co nejdříve...“ Giri, Vidya a Ross jsou mladí lidé, kteří nastarovali svou slibnou kariéru (kde jinde než) v call centru společnosti True Blue Capital v Indii. Pracují dvanáct hodin denně v „open space“ bez oken a vymáhají dluhy z Američanů ve státě Illinois. Být výkonný, mladý a dobrý teamový hráč patří mezi jejich kréda. Avšak ne vždy se podaří být úplným profesionálem, hlavně ne v době krize, kdy vám vaši klienti hrozí, že spáchají sebevraždu, protože nejsou schopni splatit své dluhy. Hra o krizi a moderních „jobech“ vás zavede do globalizovaného světa „call center“, kde lidé z chudých zemí vymáhají dluhy z „bohatých“ Američanů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dennis Kelly

BOHOVÉ RONÍ SLZY (THE GODS WEEP, 2010)

Velká Británie

Překlad: Dana Hábová

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy, vedlejší role
zkrácená verze

Kelly se ve své nové hře nechal inspirovat Shakespearovskou tragédií Král Lear. V *Bohové roní slzy* je hlavním motivem chamtivost lidí na vysokých obchodních pozicích. Výkonný ředitel nadnárodní společnosti Colm, který strávil celý svůj život budováním tohoto impéria, se rozhodne svou moc rozdělit mezi své zaměstnance. Jeho svět se bourá a začíná krvavý boj o moc. Kelly tak vykresluje dravé pudy, které se v nás v čase ekonomické recese vzbouzejí. Vnitřní boje ve firmě v prvním dějství se vyvinou v občanskou válku v dějství druhém. A jelikož je podle Kellyho Shakespeare

nejnásilnější dramatik, jakého zná, násilí má v jeho hře důležitou roli. V *Bohové roní slzy* se tak objeví několik velmi násilnických scén, které podtrhují inspiraci Shakepearem. Inscenace této hry je momentálně k vidění v Hamstead Theatre v Londýně. V hlavní roli vystupuje skvělý Jeremy Irons.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Oliver Kluck

PRINCIP CHAOSU (DAS PRINZIP MEESE, 2009)

Německo

Překlad: Kateřina Bohadlová

Obsazení: neurčeno

Princip chaosu je zjištění a uvědomění si vlastního zmatení. Obraz současné generace třicátníků. Duch doby bez orientace a bez směřování.

Autor napsal obsahově i formálně velmi originální hru, která jako strhující vodopád myšlenek postrádá rozdělení do scén i vystupující postavy. Bezejmenné JÁ zametá střepy vlastní identity a prostřednictvím volně předkládaných témat jako televize, krátkodobé zaměstnání, tvůrčí role spisovatele atd. zrcadlí zmatenost generace, k níž Kluck patří. Zmateností, opěvovanou jako umění, odkazuje k malíři a scénografovi Jonathanu Meesovi.

Hra *Das Prinzip Meese* byla oceněna na festivalu **Theatertreffen 2009** a v lednu 2010 získala cenu pro mladé dramatiky **Kleist-Förderpreis**. Poprvé byla uvedena v berlínském divadle Maxim Gorki Theater na jaře 2010.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Eudes Labrusse

ELIAS LEISTER ZMIZEL (ELIAS LEISTER A DISPARU, 2010)

Francie

Překlad: Ondřej Novotný

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Poprvé zmizel v deseti letech. Přišla mrazivá zimní noc. Podruhé o několik let později, když se jako voják účastnil zahraniční mise v blíže nespecifikované zemi třetího světa. Šest postav rekonstruuje příběh malého chlapce – vojáka. Šest různých perspektiv a hlas malého Clary – dívky z obrázku. Na konci cesty džungle: liány, palmy, přízraky dětí.

Současná francouzská hra se svébytnou poezií, atmosférou, tajemstvím...

“Eudes Labrusse, autor několika her, kde se pojí vysoce kvalitní psaní s hlubokým porozuměním divadlu a jeho potřebám, napsal jedno ze svých nejlepších děl. Toto drama se zabývá tajemstvím, ránami, strachem a krutostí, které nám přináší dětství. Když se v divadle něco takového objeví, jednoduše víte, že umělec, který za tím stojí, je výjimečný.”

C. Robert, La Terrasse

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dirk Laucke**PŘÍLIŠ MLADÝ PŘÍLIŠ STARÝ PŘÍLIŠ NĚMECKÝ
(ZU JUNG ZU ALT ZU DEUTSCH, 2009)**

Německo

Překlad: Andrea Nováková

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Hra se odehrává v současném Německu. Ukrajinka Saša je bez pracovního povolení a tím i bez práce. Pomůže jí alkoholička Gitta, která se s ní dělí o vlastní práci. Jde o úklid v krevní bance, kde se Saša navíc poraní o použitou jehlu. Gitta přijde s nápadem rozdělit se se Sašou i o svůj další job – úklid u starického muže, který se před smýčením obléká do své staré esesácké uniformy a od uklídky vyžaduje, aby před jeho zraky pracovala ve spodním prádle.

Zatímco se Gitta a Saša dohadují, jestli takto vydělané peníze stojí za to, muž najednou skoná. V bytě ho najde jeho vnučka Lydia, která si dědečka vybavuje nikoliv jako bývalého nacistu, nýbrž jako zahrádkáře a chovatele králíků. Na téma nacistické minulosti s ním nikdy nemluvila. Lydia se právě rozhoduje mezi dvěma muži – Jensem, otcem svého ještě nenarozeného dítěte, který mává na fotbalových utkáních německou vlajkou, a právě propuštěným a již zfetovaným a opilým Royem, kterého kdysi, když se ještě jmenoval Micha a byl dlouhovýlasým rockerem, zmlátili při prohlídce koncentračního tábora. Roy je silně levicově zaměřený. Než se dostal do vězení, protestoval spolu s Lydií proti neonacismu. O této Lydiině levicové minulosti však Jens nic netuší. Jak se Lydia rozhodne?

Hra *příliš mladý příliš starý příliš německý* vznikla v roce 2009 na zakázku divadla Theater Osnabrück. Autor se v ní nebojí pojmenovávat věci přímo a používat neotřelý jazyk mladistvých.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v Dilia. Hra se v současné době překládá.

David Lescot**EVROPSKÁ (L'EUROPÉENNE, 2007)**

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Obsazení: 4 ženy, 3 muži, 3 muzikantky/ti

„Tady to je například Švéd překládající z němčiny. Vedle něj je Švéd překládající z angličtiny a vedle něho Švédka, co dělá italštinu. Táhle je Slovinec překládající z portugalského a tady Francouzka překládající z katalánštiny, vedle ní sedí Polák překládající z češtiny, ale Čech, překládající polštinu je až támhle, řekli jsme jim, že se mají posadit vedle sebe, aby to bylo jednodušší, ale nerozuměli nám.“

Co se stane, když se evropská kultura převede na jeviště a když se někdo pokouší o evropskou hymnu? Jak funguje Evropa, která je reprezentována skladatelem, který si myslí, že je lepší než Beethoven, rebelským portugalským hercem, německou vystavovatelkou, belgickou lingvistkou, která je zastánkyní „pasivní interkomprehence“, nejstarší žijící evropskou obyvatelkou a třemi hudebníky, kteří hledají orchestr? Pomůže jim umění a sjednotí je? A znamená dorozumět se opravdu si rozumět?

Nosní myšlenou textu je otázka, jakým směrem se Evropa ubírá a jestli je umění schopné pomáhat nebo jestli je realita vždycky mocnější. Vtipná a inteligentní hra, která oslavuje různost jazyků a lidí, byla v roce 2008 oceněna Velkou cenou za dramatickou literaturu a Cenou SACD pro nové talenty.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tomasz Man
C(R)ASH EUROPE

Polsko

Překlad: Irena Lexová

Obsazení: 6 mužů, 5 žen

Divadelní hra v deseti obrazech, která se odehrává v současnosti, v deseti různých evropských městech. Hra o Evropě, nikoli unijní, ale o Evropě protkané bohatou škálou různých lidských vztahů, z nichž ne všechny lze považovat za příkladné. O lidech, kteří se za každou cenu snaží nějak uplatnit ve společnosti nebo i jen přežít nějakou nevídanou situaci. Současná Evropa je nazírána tak, že lidé už nejsou nijak omezováni hranicemi mezi státy, ale jsou pouze propojeni mezi sebou silnými vazbami (někdy i s vypočítavým osobním a komerčním záměrem). Autor nazírá naši současnost kousavě, s ironií jemu vlastní, všímá si mnohých negativních společenských rysů – také neznajících žádné hranice, buduje modelovou situaci, v níž se ocitá moderní hrdina, člověk 21. století. Způsob vyprávění příběhu je inspirován Rejem A. Schnitzlera, individuální postavy totiž z jedné scény přecházejí do scény následující.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TOMASZ MAN (*1968 v polském Řešově) O tomto autorovi se dá také říct, že je to „píšící divadelní režisér“. Vystudoval vatislavskou univerzitu, obor filologie, a varšavskou divadelní akademii, obor divadelní režie. Časopis Dialog otiskl jeho hry *Pisi* (5/2000) a *Katarantka* (4/1998; český Divadelní ústav – Institut umění, vydal text v češtině, v sou-

boru několika her dalších polských autorů pod názvem *Pobavme se o životě a smrti*, edice současná hra, sv. 30, v r. 2002). Dále napsal *Příběh jisté lásky* (premiéra v divadle Teatr Polski Poznań), *Matka a leopard* (tamtéž a na festivalu Malta 2002), *Lipová 30*, *Sex machina* (2009), *Dobrze* (2010). V polském knižně vydaném souboru her s názvem *Made in Poland*, zahrnujícím dalších osm současných polských dramatiků, mu vyšla hra *111* (nedávno úspěšně prezentovaná na scéně divadla v Toruni). Pohostinsky režíruje na mnoha polských scénách (Varšava, Poznaň, Štětín, Białystok, Toruň aj.) a také v zahraničí (Německo, Švýcarsko, Francie). Hra *C(r)ash Europe* je též přeložena do němčiny a francouzštiny.

Stefano Massini
OHLUŠUJÍCÍ PACH BÍLÉ
(L'ODORE ASSORDANTE DEL BIANCO, 2005)

Itálie

Překlad: Kateřina Bohadlová

Obsazení: 6 mužů

Strohé bílé zdi pokoje v St. Paul, ústavu pro duševně choré. Společnost Vincentu Van Goghovi zde dělají pouze narcistický, nenáviděný doktor zlo, psychiatr Vernon-Lazar, k jehož vášním patří kromě mučení nebohého Vincenta šlechtění bílých sasanek, a dvojice řihajících a dosti tupých ošetřovatelů, Gustave a Roland. Jak se asi žije malíři v místě, kde neexistuje jiná barva než bílá?

Píše se rok 1889 a Vincent si nepřeje nic víc, než se dostat ven. První nadějí na záchranu je bratr Theo, který přijíždí na návštěvu a cestou vystřídá čtyři vlaky a jeden vůz. Není to však nic platné, protože je pouhou iluzí Vincentovy rozštěpené mysli. Po dramaticky vyhoceném

napadení doktora Vernon-Lazara zbývá Vincentovi poslední naděje, s níž přichází laskavý a trpělivý doktor Peyron, hypnóza.

Velmi poutavě a citlivě vystavěný text dokazuje, že za něho Stefano Massini dostal **cenu Premio Pier Vittorio Tondelli 2005** právem. Hra kulminuje hned třikrát a třikrát zvedá čtenáře ze židle. Poprvé nečekaným zklamáním, podruhé ze strachu před nadcházejícím a nakonec z důvodu nechtěné rezignace.

Text byl poprvé zinscenován v režii autora v divadle Teatro Fabbricone v Pratu, premiéra se konala 13. 2. 2007.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

STEFANO MASSINI je současný italský spisovatel, dramatik a režisér. Režisérskou praxi získal mimo jiné jako asistent u slavného Luky Ronconiho. Dle svého názoru píše z nutnosti, aby se osvobodil. Oceněná hra *Ohlušující pach bílé* vyšla spolu s dalšími třemi (*Processo a Dio, Memorie del boia, La fine di Shavuoth*) v nakladatelství Ubulibri pod titulem *Una quadrilogia* (Milán 2006). Další sbírka divadelních her s názvem *Trittico delle gabbie* obsahuje tituly *La gabbia (figlia di notaio), Zone d'ombra, Versione dei fatti* a vyšla v tomtéž nakladatelství v roce 2009. Massini je též autorem monologu *Donna rieducabile* z roku 2007, věnovaném zavražděné ruské novinářce Anně Politovské.

Pavel Mossakowski

SEDM DNÍ, ALE NE TÝDEN (1992)

Polsko

Překlad: Jiří Vobecký

Obsazení: 10 mužů, 2 ženy

Autor nás ve stylu nostalgického seriálu „Vyprávěj“ přivádí nikoliv do totalitní minulosti, ale do kouzelných let počátků budování kapitalismu. Sledujeme příběh dvou manželů, Honzy, zasloužilého disidenta a chartisty, který žehrá na to, že mu nová doba přinesla pouze místo ředitele věznice a že se musí potýkat s neskutečnými ekonomickými problémy, a jeho ženy Růženy, novinářky, která vesele vplouvá do světa celebrit a bulváru. V bytě však bydlí ještě Růženin otec, bývalý člen ústředního výboru vládnoucí totalitní strany, který si nejen užívá vysoký důchod, ale ještě píše i paměti. Syn obou manželů Vašek naopak vplul do nové doby velmi rychle, pochopil, že neexistuje rozdíl mezi čistými a špinavými penězi, a vrhl se do podnikání ve stylu „co není zakázáno, je dovoleno“. Jenomže tím získal i pozornost policejních vyšetřovatelů. Honza se snaží celou situaci vyřešit, ale odradit syna od podnikání na hranici zákona nedokáže, naopak sám realizuje synův nápad, jak udělat ze zadlužené věznice výdělečný podnik. Vašek navíc pomůže i Dědečkovi, jehož paměti odmítla všechna vydavatelství, a tak změní jejich titul a vydá je pod pseudonymem jako parodii na paměti ostatních vysokých funkcionářů, čímž i Dědečkovi zajistí komerční úspěch. Celá rodina tak pochopí, že se jejich syn jako jediný dokáže v nové době orientovat, a proto přistoupí na všechny jeho podmínky, které se dají shrnout do věty: „Vydělej za každou cenu a neptej se jak.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Luigi Lunari

ANNALISA A JEJÍ MUŽI (TUTTI GLI UOMINI DI ANNALISA, 2005)

Itálie

Překlad: Karina I. Havlů

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Příběh začíná pohybem muže za účasti jeho tří kamarádů. Jsou to otec, manžel a strýc Annalisy, která na ně po smutečním obřadu čeká doma, aby společně zapili žal.

Všichni tři, včetně zesnulého, tvořili čtveřici, která vynikala v bridži. A teď si postesknou, že jim bude chybět čtvrtý hráč. Annalisa se ozve, že by o někom věděla, kdo by s nimi mohl hrát, protože nedávno navštívila bar s kamarádkami, kde potkala jednoho velice šikovného karbaníka. Pánové jsou zděšeni, že se Annalisa jako žena potuluje sama bez jejich, a zejména manželova, svolení po barech. Ale po krátkém vysvětlení souhlasí, že by se s dotčným mohli seznámit. Jenže další zádrhel nastane, když se všichni dozví a zejména její strýc, který pracuje u policie, že se jedná o známou "firmu". Ten muž už totiž několikrát na jejich komisařství skončil pro menší delikty. Nakonec však k uskutečnění schůzky dojde. A jelikož onen delikvent karty hraje opravdu dobře, přijmou ho pánové mezi sebe.

V následujícím ději zjistíme pravou příčinu Annalisinu snažení. Onen karbaník je totiž jejím bývalým spolužákem, do něhož je od té doby zamilovaná a chce s ním utéct. Spolužákovi jde však především o to, že mu byli za účast v bridži nabídnuty slušné peníze.

Annalisa se mimo jevištní scénu zastřelí. Už nemohla dál snášet jejich mužské ponižování a komandování. Marně doufala, že na ni čeká její dávná, milovaná, a možná i vysněná láska.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pierre Notte

DVĚ DÁMY V LETECH MÍŘÍ NA SEVER

(DEUX PETITES DAMMES VERS LE NORD, 2010)

Francie

Překlad: Irena Novotná

Obsazení: 2 ženy

Dvě sestry v letech, Anette a Bernadette, se právě rozloučily s devadesátiletou matkou. Po obřadu se vydávají s urnou s matčíným popelem na pouť k otcovu hrobu. Chtějí mu oznámit smutnou novinu a pozdravit se s ním. Bohužel si nepamatují, kde leží, vybavují si jen, že kdesi na severu Francie. Pochovaný je už čtvrt století. Začíná dílem dobrodružná, dílem veselá a bláznivá cesta, na které se sestry popichují, špičkují, odkrývají staré vzpomínky, mezi řádky lze číst obavy z konečnosti existence a hrdinky se vyrovnávají se smrtí rodičů. Úsilí najít místo otcova posledního odpočinku je po mnoha peripetiích korunováno úspěchem a dámy dospějí k cíli. Ač se putování může jevit jako málo uvěřitelné, postavy obou sester jsou naproti tomu věrohodné, autor jim vdechl život a obdařil je vtipem.

Hra je skvělou příležitostí pro dvě herečky. S kladným ohlasem u kritiky i u publika ji uvedly soubory ve Francii a v Belgii.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Francesco Randazzo

PRO DOBRO VŠECH (PER IL BENE DI TUTTI, 1996)

Itálie

Překlad: Irena Novotná

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Vesnička jako každá jiná, ani její obyvatelé se nezdají být výjimeční. Majitel obchodu Zum a jeho žena Zug, mladší Zumův bratr Ansch, automechanik Topf, lékař Kopf a jeho dcera Luss, to jsou protagonisté Randazzovy hry. Autor je načrtává pouze zlehka, v hrubých rysech, text zbavuje interpunkce a nechává jej rytmicky plynout.

Obyvatelé vesnice na hranici země mají přes rozdílné povahy přece jen cosi společného – nade vše ctí svůj klid a nevědí si rady s tím, co neznají. To neznámé leží za hranicí, kterou tvoří řeka. A tak se rozhodnou, že si budou to své bránit. A třeba se zbraní v ruce, jak jinak – pro dobro všech.

Jednoho dne chytí vetřelce z druhého břehu. Otázka zní, co s ním? Padají návrhy dané povahou obyvatel a jejich koeficientem lidskosti. Plíživě se vkrádá strach, který je příčinou nepřátelských postojů ke všemu, co je cizí, jiné, neznámé. Lze s ním bojovat?

Hra o strachu, xenofobii, krutosti a násilí, které jsou plodem lidské omezenosti a neznalosti.

Hra získala v roce 1996 cenu Premio Candoni Arta Terme.

Text v elektronické podobě je k dispozici v Dilia.

FRANCESCO RANDAZZO (1963) je italský spisovatel, dramatik a režisér, je držitelem několika cen, mimo jiné ceny Candoni Arta Terme za hru *Per il bene di tutti* v roce 1996. Jako autor a režisér spolupracuje s festivaly nejen v Itálii, ale také ve Slovinsku, Francii, USA nebo Kanadě. Je zakladatelem a uměleckým šéfem divadla Compagnia degli Ostinati a věnuje se i pedagogické činnosti. Divadelní hry píše v italštině i v sicilském dialektu v post pasoliniovském stylu.

Lucius Annaeus Seneca

FAIDRA

Překlad: Eva Stehlíková

Obsazení: 3 muži, 2 ženy, chór

Žánr: tragédie

Drama lásky Faidry, ženy Theseovy, k nevlastnímu synovi, mladičkému Hippolytovi, navazuje patrně nejvíce na první verzi Euripidova Hippolyta, která zcela propadla, neboť v ní Faidra sama vyznala lásku objektu své vášně. Seneca neváhá právě tuto situaci opakovat. Hippolytos macechou odmítne a ta jej po Theseově návratu očerní u otce, který bezhlavě odsoudí Hippolyta pro jeho domnělý zločin. Hippolytos zahyne. Když pak Faidra objasní svému muži, že potrestal nevinného, Theseus si zoufá, Faidra spáchá sebevraždu.

Faidra byla jako první Senekova tragédie uvedena v češtině r. 2007 v Divadle v Dlouhé (režie H. Burešová) a úspěšně hrána na festivalu v albánském Butrintu (2008).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lucius Annaeus Seneca

THYESTES

Překlad: Eva Stehlíková

Obsazení: 6 mužů, 1 žena, 2 němé role, chór

Žánr: tragédie

Vzhledem k tomu, že se nezachovala žádná srovnatelná řecká tragédie, není známo čím byl Seneca ve své zřejmě poslední dokončené tragédii inspirován. Vychází z mýtů domu Atrovců – Atreus přiláká do Mykén svého bratra Thyesta pod záminkou, že mu odpustí dávné provinění, ve skutečnosti mu však chystá strašnou pomstu. Thyestes váhá, ale

| nabízíme | zahraniční hry – přeložené

nakonec vyhoví svým synům a přijme Atreovu nabídku, že se s ním podělí o trůn. Atreus však zabije Thyestovy syny a předloží mu na hostině pokrm z jejich masa. Pak vyjeví Thyestovi pravdu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Spiro Scimone

NUNZIO (NUNZIO, 2001)

Itálie

Překlad: Veronika Valentová

Obsazení: 2 muži

Ve hře o kamarádství dvou mužů se mluví poměrně mnoho, přesto je svým způsobem skoupá na slovo. Vše o životech těchto dvou navzájem naprosto protikladných typů, o kterých by nikdo na první pohled nepředpokládal, že se z nich stanou přátelé na život a na smrt, se dozvídáme z narážek, útržků, letmých zmínek a prchavých vzpomínek. V uzavřeném prostoru chudého příbytku, neustále atakovaného vnějším světem, ať už prostřednictvím houkající sanitky, neustále drnčícího zvonku a mnoha dopisů prostrčených škvírou pode dveřmi, se odehrává utajované a zamlčované drama. . .

Oba kamarády tlačí čas, Pinovi patrně hrozí smrt z rukou mafiánů, zatímco Nunzio umírá na rakovinu. Navzájem si lžou do očí a ubezpečují se o zářné budoucnosti. Pod tíhou předtuchy se ale rozhodnou tento zřejmě poslední večer zasvětit svému přátelství a bez ohledu na následky, navzdory všemu a všem, ho strávit společně.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Roland Schimmelpfennig

PEGGY PICKITOVÁ VIDÍ BOŽÍ TVÁŘ

(PEGGY PICKIT SIEHT DAS GESICHT GOTTES, 2010)

Překlad: Markéta Polochová

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Drama Rolanda Schimmelpfenniga je součástí jeho „africké trilogie“. Na pozadí shledání dvou manželských párů řeší klíčové společenské téma: děti.

Rámcově hra odkazuje ke hře Edwarda Albeeho *Who is afraid of Virginia Wolf/Kdopak by se Kafky bál?* Dva lékařské manželské páry se sejdou po šesti letech, které jeden z nich – Martin a Carol – strávil na misi v Africe. Při zprvu radostném a dojemném shledání vyjdou najevo skryté křivdy obou párů. Diskutována jsou klišé spokojeného rodinného života s jedním vzorným dítětem versus následky obětování se „vyšší věci“. Frank a Liz mají ve svých čtyřiceti dům s garáží, auto, poklidný život a dcerku Kathie, Martin a Carol se vrátili z pobytu v Africe, který je změnil, jejich manželství tam navíc prošlo krizí a prochází jí doteď. Také tam museli nechat „dcerku“ Annie – děvčátko, jež si de facto osvojili. Celé setkání je katastrofickým obrázkem toho, jak moc se lidé, kteří si byli blízcí, změnění vlivem prostředí a zkušeností a jak jeden druhému závidí, aniž by do životů těch druhých viděli.

Schimmelpfennig pracuje ve svém značně fragmentárním textu se dvěma rovinami – první prezentuje vlastní dějovou linku setkání, druhá přináší glosy a komentáře všech čtyř postav, které zároveň předjímají děj a rozkrývají fakta, která ve hře přijdou později či nezazní vůbec. Výrazným motivem jsou větné repetice, jimiž je děj přerušovaný jedním z glosujících monologů napojován.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Uglješa Šajtinac

HUDDERSFIELD

Srbsko

Překlad: Jakub Novosad

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

Nedávno kdesi v Srbsku: Rašův otec chlastá, zbláznil se a rozprodává svůj majetek – naposled dveře od hajzlu. Raša nic nedělá, nikam to nedotáhl, nudí se, hulí, píchá Milicu a mudruje o tom, že svět v kondici, do níž se dostal, je na nic a měl by to zabalit. Milica obdivuje Rašu, protože jí přijde chytřejší, nechává si od něj přednášet o Hamletovi a pouští mu porno se svými rodiči. Dule spořádaně pracuje v místní pobočce nadnárodní firmy a aby si zvedl sebevědomí, protože Raša se jeho pracovnímu nasazení vysmívá, rozdává si to se staršími paničkama. Ivan je magor, kterého nejspíš navěky poznamenala účast v balkánské válce, takže fungovat je schopen jen pod tisíci léky. Mluví výhradně spisovně a píše podivné básně, kterým rozumí pouze Raša, jejich první a nejčastěji jediný čtenář. Když z Anglie, kam odešel za lepším, než mu nabízel rodný kraj, dorazí na návštěvu Rašův a Duleho spolužák Igor, sejdou se jednoho večera tihle všichni, aby porovnali své zchátralé životy. Nevýřeší nic, ale po divokém večírku se ujistí, že tak, jak to má ten druhý, by to žádný z nich mít nechtěl. Závěrečné fantasmagorické finále příběhu vykládá jako melancholickou grotesku. Sex, drogy, rokenrol a chlast tentokrát v srbském podání.

Hru Uglješi Šajtinace *Huddersfield* (Hadersfeld, 2004) můžeme nejen s ohledem na mnohá ocenění, jichž se jí v její divadelní i filmové podobě dostalo, považovat za úspěšný příspěvek světové dramatiky. Šajtinac prezentuje obdobné problémy, jaké řeší třicátníci takřka kdekoli na světě. Jen je ukazuje na lidech dospělých v posledních záchvěvech socialistické republiky, ve válce a v prvních pokusech utvořit fungující

demokracii, a tak z Huddersfieldu de facto přirozeně vytváří originální uměleckou zprávu o mladých v pozapomenutém koutě Evropy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

UGLJEŠA ŠAJTINAC (narozen 1971 v Zrenjanin) Absolvoval obor dramatická tvorba na Divadelní akademii v Bělehradě. Působí jako dramaturg v Srbském národním divadle, Novi Sad. Jeho hra *Rekvizitář* byla uvedena v Bělehradském činoherním divadle, přeložena do angličtiny a uvedena na mezinárodním Festivalu současné dramatiky v Anglii (Huddersfield). Hra *Pravo Na Ruse* byla uvedena v Srbském národním divadle, Novi Sad, a hru *Govorite li australijski* nastudovalo Národní divadlo Tosa Jovanovic, Zrenjanin. Jeho poslední hra *Banat* byla formou scénického čtení uvedena ve West Yorkshire Playhouse v roce 2003. Publikoval román *Čuda prirode* a knihu krátkých povídek. Hra *Huddersfield* byla uvedena ve West Yorkshire Playhouse v Leedsu v roce 2004 a později téhož roku v Jugoslávském činoherním divadle v Bělehradě. V roce 2006 byla tato hra poprvé uvedena také ve Spojených státech amerických v TUTA Theatre v Chicagu, kde získala velkou přízeň kritiků. Hra *Huddersfield* získala také titul Nejlepší srbská hra roku 2005.

Antonio Tarantino

CIZINCI (STRANIERI, 2008)

Itálie

Překlad: Jana Doležalová

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Ve hře *Cizinci* přivádí autor Antonio Tarantino své publikum do jediné místnosti, v níž žije v ustavičném blouznění osamělý a nemocný muž. Jeho každodennost balancuje na hraně skutečnosti a noční můry. Je posedlý vzpomínkami na svůj vlastní život a také strachem z pronásledování. Někdo mu totiž neustále klepe na dveře. Jsou to určitě „cizinci“, přistěhovalci či nebezpečná individua, která chtějí za každou cenu vstoupit.

Nelitostný portrét strachu člověka ze všeho jiného, cizího, odlišného. Personifikace xenofobie... „Může za to vláda, že máme tolik přistěhovalců. Neklepejte! Nechte mě být! Dejte mi pokoj!“

Klepání však neustává a muž na pokraji zhroutení zjistí, že za dveřmi stojí duchové jeho mrtvé manželky a syna – cizinci uvnitř vlastní rodiny -, aby si s sebou odvedli původce psychického a fyzického teroru.

Hra byla v roce 2009 nominovaná na prestižní cenu **Premio Ubu**, která je italskou obdobou české Ceny Alfréda Radoka.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Ivan Vyrpajev

ČERVENEC (JUL, 2006)

Rusko

Překlad: Kateřina Šimová

Obsazení: 1 žena

Žánr: monodrama

„Revolta proti stvořiteli“ (V. Sorokin)

Na počátku všeho je požár, při němž přijde hrdina hry o dům, své dva psy, všechnu majetek i celou budoucnost. A tak se vydá na pouť do smolenského blázince, kde by chtěl v klidu dožít. Cestou k tomuto efemérnímu

ráji doslova ničí, rdousí a požírá všechno, co mu přijde do cesty. Nejprve utluče souseda, který ho nechce nechat přenocovat, pak zlomí vaz smolenskému bezdomovci, aby získal jeho místo pod mostem, zardousí a sní jeho psa a nakonec rozřeže na kousky kněze v místním klášteře, aby mu zajistil cestu do nebe. U tohoto posledního činu je přistižen smolenskou zásahovkou a dalších šest let stráví v kómatu ve vězeňském blázinci, kam se tolik toužil dostat. Když se jednoho dne zčistajasna probere, musí se vypořádat se dvěma věcmi – s láskou v podobě sanitárky s divným nohama a s Bohem, který ho celých těch šest let udržoval při životě. Stejně jako předchozí autorovy hry je i v Červenci hlavním nosným prvkem text hry a její silně příznakový, rytmizovaný jazyk. Drsná surovost příběhu dvaadesátiletého venkovského maniaka, oživující poetiku předních představitelů ruské postmoderny (J. Mandlejev, V. Sorokin či V. Jerofejev), a hrubost jazyka, kterým je tento příběh vyprávěn, pak ostře kontrastuje s autorským požadavkem, aby text interpretovala žena.

Červenec (2006) je další a zatím poslední z řady bohoboreckých a bohohledačských her jedné z klíčových postav současného ruského dramatu, herce, dramatika a režiséra Ivana Vyrpajeva (*1974). Jeho divadelní hry, např. *Kyslík* (2002) nebo *Bytí č. 2* (2004), jsou hojně překládány a inscenovány na mnoha světových scénách. Za svůj celovečerní film *Euforie* (2006) získal řadu ocenění doma i v zahraničí, včetně Zlatého lvíčete v Benátkách. Minimalistické nastudování hry *Červenec* v moskevském divadle *Praktika* v hlavní roli s autorovou ženou, mladou éterickou herečkou Polinou Agurejevovou, se stalo jednou z divadelních událostí roku 2006.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ZAHRANIČNÍ HRY – NEPŘELOŽENÉ

Mike Bartlett

EARTHQUAKES IN LONDON, 2010

Velká Británie

Obsazení: 18 mužů, 10 žen, kompars

Burleskní striptýz, noční můry, společenský kolaps, populační exploze a celosvětová paranoia. Sřtět množství lidí, scén, let, a tři sestry, které se snaží v tomto chaosu dát svým životům smysl, a jejich otec, vědec – génius, který předpovídá celosvětovou katastrofu.

Nová hra začínajícího autora, která dobyla londýnské Národní divadlo, pojednává o všudypřítomném strachu z budoucnosti a zároveň o obviňující slasti ze života v přítomnosti nehledícího na důsledky. S množstvím postav a měnících se scén připomíná hra strašidelný kabaret s katastrofickým motivem.

„Je to kabaret. Se skloněnými hlavami tančíme a pijeme tak rychle, jak to jen jde. Nepřítel se blíží, ale tentokrát nemá zbraně nebo plyn. Má bouře, zemětřesení, oheň a síru.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ekat Cordes

EWIG GÄRT, 2010

Německo

Obsazení: 7 mužů, 5 žen, kompars, zvířata, věci

Hra začíná bezstarostně na pouti. Gerd se projíždí strašidelným zámekem Omen a jeho žena Ruth si nechává věštit budoucnost z křišťálové koule.

Když se však tato dvojnásobná matka dozvídá, že její rodinu čeká neblahý osud, je poutové pozlátko najednou fuč. Velké perníkové srdce, které si tiskne na prsa, nedokáže nahradit lásku a rodinné štěstí, které se řítí do záhuby.

Je pouze otázkou času, kdy bomba zla vybuchne...

Na první pohled až nostalgická atmosféra naplněná kolotoči, jarmarkem a cukrovou vatou je vystřídána nebezpečně rychlou jízdou na horské dráze života. Postavám hry, které ukazují svou pravou tvář, záleží pouze na sobě samých, jsou plné násilí, nenávisti a pohrdání. V groteskním závěru střiká krev a motorová pila jede na plné obrátky.

„Rodinná monstřačka o dospívání a sexuálním zneužívání v jeli-nekovském stylu.“ (Berliner Zeitung)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Laura Forti

TERAPIA ANTIDOLORE

Itálie

Obsazení: 2 muži, 4 ženy

Otec je v nemocnici. Má rakovinu a podstupuje terapii, aniž by věděl, čím trpí. Kolem jeho lůžka se sejdou jeho tři děti a za přítomnosti smrti, která se nad otcem vznáší, rekapituluji své vlastní životy:

Lékařka Gina rezignovala na důležitý projekt v Africe, syn Lele prožívá těžké období – přímo úměrné jeho nadváze -, protože ho nechala žena, a Giulia opustila svou lásku k divadlu a začala psát scénáře k úspěšným, avšak povrchním, soap operám. Dříve, než se projeví účinek morfia a otec přestane mluvit souvisle, vyjde najevo, že má přítelkyni – mladou dívku, která uprchla z Kosova a navíc je těhotná. Odhalení této skutečnosti způsobí šok mezi přítomnými, kteří jsou nuceni ukázat své pravé já, jednat

| nabízíme | zahraniční hry – nepřeložené

a postavit se čelem k minulosti i osudové budoucnosti. Všichni potřebují „terapii bolesti“, aby se vymanili z ubíjející citové stagnace.

Autorka textu pracuje s realistickým stylem, jakož i se surrealistickým humorismem.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LAURA FORTI je italská dramatička, herečka a překladatelka z angličtiny a francouzštiny. Vystudovala literaturu a divadelní vědu, tři roky studovala herectví na slavné Accademia Nazionale d'Arte Drammatica „Silvio d'Amico“ v Římě.

V roce 2001 získala cenu Premio Betti za hru *Pesach/Passaggio*, vyhrála soutěž Storie del Novecento za povídku *Dimmi* (Pověz mi) a cenu Premio Festival Castello di Serravalle za monolog *Nema problema*, který byl vybrán mezi 120 nejlepších evropských her 2010 komisí European Theatre Convention.

Forti pravidelně spolupracuje s časopisem Sipario, který publikuje její hry.

Časté pracovní příležitosti získává v zahraničí, zejména ve francouzských a německých divadlech, která uvádějí její hry (Theater Lübeck, Junges Theater Göttingen, Theater in Luxembourg und Zürich atd.).

Přeložila Taboriho hry *Kanibalové* a *Mein Kampf*.

Renato Gabrielli

TRE. UNA STORIA D'AMORE, 2009

Itálie

Obsazení: 1 muž, 1 žena, příp. němý číšník

Mladá pohledná žena a postarší profesor románské filologie se potkají v malém baru. Je horký srpen a za barem připravuje obtloustlý číšník

jednohubky. Smluvená schůzka působí nejprve jako obyčejné rande domluvené přes seznamku. Jde však o víc. Žena se profesorovi svěří, že ví o jeho perverzním hobby a navíc ho bezmezně obdivuje. Dokonce se nabídne jako další adept k jeho kanibalským choutkám. Profesor se totiž ve volném čase baví tím, že zaživa porcuje dobrovolníky a cpe si je do mrazničky schované za velkou knihovnou.

Díky samozřejmosti, s kterou obě postavy konverzuji o zvrhlých profesorových praktikách, působí hra po chvíli jako nevinný rozhovor, v jehož závěru se ze společného zájmu zrodí láska.

Hra je psána formou svižného dialogu, v němž se prolíná přímá řeč s vnitřním monologem. Autor do hlavní zápletky na drsné téma vkládá kritické mikropříběhy současných stereotypů, jako např. v Itálii tolik oblíbený rituál jednohubek se skleničkou domácího vína zvaný aperitivo, nebezpečí z předávkování se internetem nebo konzumní způsob života. Autor získal za hru *Tre* (Tři) cenu **Premio Milano per il Teatro 2009**.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rob Handel

MAZE, 2010

USA

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Existují dva druhy bludišť. Bludiště, kterým se pokoušíte projít až na druhou stranu, a bludiště, kterým se pokoušíte dostat do jeho středu. Sedmnáctiletá dívka, která obnovuje svou identitu po osmi letech zajištění v příměstském suterénu. Kapela, která předělává svou vlastní písničku v post-rehabilitační post-hit a umělec-samouk, který se stává kultovním autorem díky komiksu na pokračování o patnácti tisících stránkách.

Bludiště, jak napovídá sám název, je hlavním motivem hry, který funguje jako metafora životů postav a jejich vztahů. První provedení hry mělo velký úspěch na festivalu současné americké dramatiky JAW v Portlandu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ROB HANDEL je zakládajícím členem 13P v New Yorku a vede specializaci dramatického psaní na Divadelní Akademii Carnegie Mellon. Jeho hra *Millicent Scowllworthy*, která se hrála v SPF v New Yorku, mu poskytla nabídku na residenční pobyt Donmar Warehouse v Londýně. Hra *Afrodiziakum* byla inscenována skupinou 13P a následně se hrála v Long Wharf Theater (New Haven), v Divadle Ninjas (Cleveland) a v Curious Theatre Company (Denver). V roce 2007 dostal Rob Handel Cenu Helen Merrill a je rezidenčním dramatikem v organizaci New Dramatists, která svoje autory finančně podporuje a zajišťuje jim práci v divadlech.

Savyon Liebrecht **THE BANALITY OF LOVE, 2009**

Izrael

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Píše se rok 1975. Michael, student z Jeruzaléma, odjíždí do New Yorku, aby udělal rozhovor s profesorkou Hannou Arendt o její knize *Eichmann v Jeruzalémě*. Během posledního dne života dostane Hannah naposledy příležitost vrátit se do minulosti a znovu prožít příběh mladé židovské holky, která je zoufale zamilovaná do svého učitele filozofie Martina Heideggera, sympatizanta Hitlera a nacistické strany.

Absurdní a přesto pravdivá love story představuje ve fiktivním dialogu dvě historické postavy – filozofa Heideggera a politickou teoretičku Arendt.

Liebrecht přidává do hry smyšlenou postavu Rafaela, spolužáka Hanny z mládí, který ji, Židovku, varuje před riziky milostného vztahu s pronacistickým Heideggerem. Důvodem je mimo jiné i fakt, že je do ní sám zamilovaný. Během války se však stane obětí holocaustu.

V závěru hry vyjde najevo, že student Michael je jeho syn a do New Yorku přijel pod záminkou rozhovoru zjistit pravdu o smrti svého otce.

Text v hebrejštině a angličtině je k dispozici v DILIA.

SAVYON LIEBRECHT se narodila v roce 1948 v Mnichově izraelským rodičům, kteří přežili holocaust. Vystudovala filozofii a literaturu v Tel Avivu, píše povídky, novely a divadelní hry. Získala ceny za televizní scénáře a stala se dramatičkou roku za úspěšné hry *It's all Greek to me* (2005) a *Apples in the Desert* (2006).

Stewart Permutt

REAL BABIES DON'T CRY, 2010

Velká Británie

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Hra se odehrává na předměstí Londýna v domě starší dámy Sally. Šedesátnice Sally je však něčím výjimečná. Má nájemníka a možná budoucího milence Milese, který je o třicet let mladší, a kterého jí její vrstevnice závidí. Ale Sally to zřejmě nestačí, zřejmě potřebuje ještě něco jiného. A od toho je tu Jeanette. Jeanette je dobrá obchodnice. Jeanette totiž podchytila nový trend. Prodává reborn panenky. Reborn panenky jsou taková skoro-mimina, vypadají jako živé, dýchají, čůrají do plenek, ale jsou umělé. A Jeanette je prodává ženám, které touží... ale po čem vlastně?

Autor reaguje na zajímavý současný trend reborn panenek a klade tak diváčkám a divákům otázku: je morální vydělávat na samotě a psychické labilitě jiných? Nebo jsou reborn panenky úplně normální produkt současného kapitalistického světa, kde je všechno na prodej?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Carina Rydberg

SATANISTERNA, 2009

Švédsko

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Uznávaná švédská spisovatelka Carina Rydbergová napsala svoji první divadelní hru přímo na objednávku divadla Stadsteatern v Göteborgu, kde se *Satanisterna* s velkým úspěchem hraje od února letošního roku. Rydbergová se ve hře podobně jako ve svých románech zabývá temnou, zlou stránkou člověka, proviněním, trestem a možnostmi odpuštění.

Jednadvacetiletá Ursula se v baru seznámí se stejně starým hudebníkem Peterem, začne s ním chodit a zdá se, že je konečně šťastně zamilovaná. Peter ovšem jejich vztahem cosi umíněně sleduje. Na rozdíl od Ursuly si totiž pamatuje, že se spolu jako malí jedno léto kamarádili – Ursula ale vzpomínky na dětství vytěsnila, protože byla onoho léta znásilněná.

Peter (pachatel násilného činu) i jeho rodiče (otec – iniciátor násilného činu a matka – náhodná svědkyně) tak s Ursulou okamžitě chtějí navázat kontakt, nicméně každý z jiného důvodu: Petr, aby se pokusil dosáhnout odpuštění a smíření, otec proto, že ho Ursula vzrušuje, a matka proto, že navzdory všemu manžela miluje a obává se, že by ji mohl opustit. Rodina je vykreslená jako „sekta“, která se prostřednictvím každodenních rituálů snaží udržet tajemství ukryté co nejloubeji a naučit se žít se strašlivými vzpomínkami. Ursula se podruhé stává jejich nic netušící obětí, ovšem ne jedinou.

Hra se neodvíjí chronologicky, nýbrž retrospektivně. Jednotlivé výstupy v podobě krátkých flashbacků jsou zpřeházené, vytvářejí skládanku a drží tak diváka v napětí až do konce.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ZAHRAŇIČNÍ LITERATURA

Hernán Garrido-Lecca

MANUAL DE VUELO: HISTORIAS DE QUIENES QUISIERON VOLAR

literatura pro děti a mládež

Deset příběhů peruánského spisovatele, ekonoma a politika Hernána Garrido-Lecca seznamuje malé a mladé čtenáře s osudy lidí, kteří chtěli létat. Autor se vydává na dlouho cestu lidskou historií a sleduje nejznámější příběhy, v nichž se lidé chtěli podobat ptákům a zhlédnout zemi z ptačí perspektivy. Na této cestě se dostává do staré Číny, potkává bájeného Ikara či novodobé aviatiky.

Titul je určen čtenářům od 8 let.

V agentuře DILIA je k dispozici lektorský výtisk.

Katherine Stewart

THE STORY OF LOCH NESS

non-fiction

Lochnesské jezero je známé po celém světě díky svému legendárnímu obyvateli. Inspirovalo folklór a po staletí fascinuje ty, kdo ho navštíví. Ale co postavy, historie a mýty, které okouzlovaly jak místní obyvatele, tak cestovatele dlouho před prvním spatřením takzvané Lochnesské příšery? Katherine Stewart nás bere na procházku minulostí a politickým pozadím s hrdiny a padouchy a přírodními krásami, které jsou skutečným zdrojem kouzla jezera Loch Ness.

Kde se vzalo jméno Loch Ness a jak vznikl Cherry Island? Co víme o divoké zvěři žijící v okolí jezera? Kdo určil osud údolí Loch Ness, jak ho známe dnes?

Zatímco hlubiny a tajemství jezera Loch Ness nemohou být nikdy úplně odkryty, poskytuje autorka odpovědi na tyto a mnoho dalších otázek v tomto působivém průvodci po jednom z nejznámějších míst Skotska.

V agentuře DILIA je k dispozici lektorský výtisk.

Ian R. Mitchell

WINTER IN BERLIN

historical fiction

Historická novela nás zavádí do východního Berlína roku 1982, kam přijíždí skotský historik, aby společně s východoněmeckými kolegy vytvořil studii o Bismarkovi. I když možná toto není jediný důvod.

Rok 1982 je rokem významných událostí – sovětská okupace Afganistánu, v Polsku se bouří Solidarita a je vyhlášen výjimečný stav. Hrdina knihy jako levicový intelektuál a sympatizant socialismu je rozčarován tím, jak ve skutečnosti vypadá východoněmecký režim v praxi. Z Británie začne do země, která se alespoň oficiálně hlásí k socialismu, pašovat letáky vyzývající k nastolení skutečného socialismu. Roznáší je mezi východoněmeckými dělníky, což nezůstane bez povšimnutí nejen ze strany NDR, ale i jeho vlastních krajanů. Pozorné oko Stasi i British Cultural Mission jej nepřestane spouštět z dohledu. A do toho všeho ještě komplikovaný román s bulharskou studentkou. V takové situaci je velmi snadné udělat chybný krok a past sklapne...

Kritici Mitchellovy knihy oceňují jeho přesné vykreslení doby, její atmosféry a věrného každodenního života v totalitním státě. Ian R.

| nabízíme | zahraniční literatura

Mitchell, původní profesí historik, má na svém kontě několik titulů z historického prostředí. Za titul *A View from the Ridge* získal ocenění Boardman Tasker Prize.

V agentuře DILIA je k dispozici lektorský výtisk.

Simen Sætre

PETROMANIA. A JOURNEY THROUGH THE RICHEST OIL COUNTRIES OF THE WORLD

non-fiction

Petromania je zvláštní společenská choroba, jíž trpí společnosti, které doslova přes noc zbohatly na těžbě ropy. Petromania je vlastně také druh šílenství: v Turkmenistánu se staví město z mramoru, v Perském zálivu stojí nejvyšší mrakodrap světa, Kuvajťané pracují průměrně 8 minut denně... Díky ziskům z ropy lidé věří, že poušť se může zazelenat, že je bez práce možné vytvářet bohatství, že svět a ani lidský život nemá hranic.

Norský spisovatel a reportér Simen Sætre procestoval všechny státy světa, které vybudovaly svůj novodobý společenský a hospodářský systém na jediné věci – na ziscích z těžby neobnovitelné suroviny. Ze své cesty přináší Sætre portréty obyčejných lidí, kteří onemocněli petrománií. Díky nim se norskému reportérovi podařil jedinečný celistvý vhled do naší civilizace 21. stol.

Titul Petromania je napsána poučeným a zároveň velmi čtivým jazykem, díky němuž je přístupná jak odborné veřejnosti tak i běžným čtenářům.

V agentuře DILIA je k dispozici rukopis v elektronické podobě.

| nabízíme |

HUDEBNĚ-DRAMATICKÁ DÍLA

V rámci Mezinárodního festivalu Janáček Brno 2010 bude 17. 11. 2010 světová premiéra samostatného **Janáčkova VÝLETU PANA BROUČKA DO MĚSÍCE** v původní verzi z roku 1920 s dosud nehraným ukončením 2. dějství a epilogem, rekonstruované editorem Jiřím Zahrádkou. Janáček dílo psal zprvu jako dvouaktovku s epilogem, ale během práce se rozhodl, že k tomu doplní jako druhý díl VÝLET PANA BROUČKA DO 15. STOLETÍ. Tento druhý díl nemůže být provozován samostatně, na rozdíl od dílu prvního. Pokud se hrají oba díly, vynechá se ukončení 2. dějství prvního dílu, jakož i epilog.

Představení v Brně bude pravděpodobně vysíláno Českým rozhlasem a v síti EBU.

Díky internetu jsme měli 27. 7. 2010 příležitost poslechnout si na německé rozhlasové stanici Deutschlandradio (www.dradio.de) nahrávku Polského rozhlasu z 13. 6. 2010 opery-bouffe o jednom jednání **L'HIRONDELLE INATTENDUE** (Neočekávaná vlaštovka) polsko-židovského skladatele **Szymona Lakse** (1901-1983). Szymon Laks se narodil ve Varšavě, studoval ve Varšavě a od roku 1926 v Paříži, odkud jej 1941 nacisté deportovali do Osvětimi. Přežil díky aktivní činnosti jako dirigent v tamním orchestru. Po osvobození v Dachau se vrátil do Paříže, kde žil až do své smrti.

Lakse složil Neočekávanou vlaštovku po válce v roce 1965. Libreto napsal Henri Lemarchand podle hry *Le Paradis des animaux perdus* Clauda Avelina, člena francouzského odboje proti nacistům.

Děj se odehrává ve zvířecím nebi, kam přijde prostitutka, vydávající se za vlaštovku, ale zvířata ji nechtějí pustit. Vlaštovka jim zazpívá známou písničku Vlaštovka z předměstí, avšak zvířata nepřesvědčí. Nakonec ji přece jen mezi sebe přijmou a společně zazpívají tuto písničku.

Světová premiéra opery byla ve Varšavě v roce 1975 v polštině pod titulem *Bezdomna jaskolka*. Světová premiéra původní francouzské verze se konala roku 2009 na festivalu *Musiques Interdites* v Marseille, jehož část probíhá každé léto rovněž v Terezíně a v Praze (*Festival zakázané hudby*), a nově i ve Varšavě. V prodeji má být CD firmy EDA.

V případě zájmu poskytnete DILIA noty.

V červenci 2010 byla na festivalu v rakouském Bregenzu uvedena opera **PASAŽÉRKA** (Die Passagierin / The Passanger) polsko-židovského skladatele **Mieczysława Weinberga** (1919-1996) v režii intendant festivalu Davida Pountnyho za spoluúčasti Pražského filharmonického sboru.

(1919-1996). Mieczysław Weinberg utekl před nacisty do Sovětského svazu, kde se spřátelil se Šostakovičem. Předlohu k opeře napsala v padesátých letech Zofia Posmysz (1923) na základě osobních zážitků v Osvětimi. Podle románu natočil v roce 1963 Andrzej Munk film, libreto opery podle románu napsal Alexander Medvedev. Weinberg operu dokončil v roce 1968, ale koncertního provedení se dočkala až v roce 2006 v Moskvě. Na letošním festivalu v Bregenzu byla poprvé uvedena scénicky v koprodukcí s Velkým divadlem ve Varšavě, Anglickou národní

operou v Londýně a Královským divadlem v Madridu. Děj opery se odehrává na zámořském parníku roku 1950, kde se setkají bývalá dozorkyně v lágru s bývalou vězenkyní.

Firma Neos Music München vydala DVD. Noty můžeme poskytnout.

Universal Edition nabízí operu **DIONYSOS** skladatele **Wolfganga Rihma** (1952). Světová premiéra byla v červenci 2010 na festivalu v Salcburku. Je to celovečerní opera s obsazením pro velký orchestr. Skladatel se inspiroval básnickým cyklem *Dionysos-Dithyramben* Friedricha Nietzscheho. Hlavní postavou opery je „N“ – snad Nietzsche – jehož život některé části děje nápadně připomínají: cesta přes jezero Vierwaldstättersee ve Švýcarsku, scéna v bordelu nebo scéna s koněm na turínském tržišti.

Nakladatelství Alkor Bärenreiter připomíná své kritické vydání **Mussorgského BORISE GODUNOVA**. Obsahuje sedm různých skladatelových verzí. Editorem je Michael Rot. Z tohoto vydání vycházely inscenace v Městském divadle v Bologni a ve Vídeňské státní opeře v roce 2007, letos v říjnu bude materiál užít v Královském divadle v Turíně a v Metropolitní opeře v New Yorku.

Mussorgského BORISE GODUNOVA můžeme opatřit od firmy Breitkopf & Härtel jak v původní (1869), tak i konečné verzi (1874) – zde je editorem Pawel Lamm – nebo od nakladatelství Oxford University Press, verzi 1874 – editor neuveden.

Nakladatelství Hans Sikorski nabízí **díla vhodná pro děti** (v případě zájmu poskytneme další informace nebo zašleme ukázkový materiál):

Kurt Atterberg: **ALADIN** – pohádková opera o 3 dějstvích

Lera Auerbach: **DIE KLEINE MEERJUNGFRAU** (Malá mořská panna) – balet, kodaňská a hamburská verze, podle Andersenovy pohádky

Sven-Erik Bäck: **THE TWILIGHT CRANE** (Jeřáb za soumraku) – opera o 1 dějství, podle japonské pohádky

Martin Bärenz: **PINOCCHIO** – melodram pro děti

Herbert Baumann: **RUMPELSTILZCHEN** (Rumpelníčci) – baletní varianta a hudební pohádka pro vypravěče a orchestr

Herbert Baumann: **ALICE IM WUNDERLAND** (Alice v říši divů) – balet

Erik Bergmann: **DER SINGENDE BAUM** (Zpívající strom) – opera o 2 dějstvích

Hans Bittner: **DIE ERRETTUNG FATMES** (Fatmina záchrana) – opera pro mládež podle Hauffovy pohádky

César Cui: **DER GESTIEFELTE KATER** (Kocour v botách) – pohádková opera o 2 dějstvích

Alexander Dargomyžskij **RUSALKA** – opera o 4 dějstvích

Moritz Eggert: **HELLE NÄCHTE** (Světlé noci) – opera na motivy „Pohádek tisíce a jedné noci“ a „Mystérii“ Knuta Hamsuna

Will Eisenmann: **DIE KLEINE SEEJUNGFRAU** (Malá mořská panna) – baletní suita podle Andersenovy pohádky

Hans Werner Henze: **L'UPUPA – UND DER TRIUMPH DER SOHNESLIEBE** (Upupa a triumf synovské lásky) – opera

Nikolaj Karetnikov **TILL EULENSPIEGEL** – zpěvohra o 2 dějstvích

Nikolaj Karetnikov **KLEIN ZACHES GENANNT ZINNOBER** (Malý Zaches, zvaný Rumělka) – balet

Alexander Knaifel: **DAS GESPENST VON CANTERVILLE** (Strašidlo z Cantervillu) – opera o 3 dějstvích

Alexander Knaifel: **DAS MÄRCHEN VOM POPEN UND SEINEM KNECHT BALDA** (Pohádka o popovi a jeho sluhovi Baldovi) – fraška pro soprán, bas a tři instrumentalisty

Jelena Larionova **DIE MÜCKE UND DER SAMOWAR** (Komár a samovar) – balet o 1 dějství

Tigran Mansurian: **DIE SCHNEEKÖNIGIN** (Sněhová královna) – balet o 2 dějstvích podle Andersenovy pohádky

Krzystof Meyer: **DIE VERZAUBERTEN BRÜDER** (Zakletí bratři) – pohádková opera

Jan Müller-Wieland: **DAS MÄRCHEN DER 672. NACHT** (Pohádka 672. noci) – opera o 6 obrazech

Jan Müller-Wieland: **DER KLEINE RING** (Malý prsten) – hudební pohádka o 2 dějstvích

Jan Müller-Wieland: **DIE NACHTIGALL UND DIE ROSE** (Slavík a růže) – komorní opera o 1 dějství podle pohádky Oscara Wilda

Jacques Offenbach: **LE VOYAGE DANS LA LUNE** (Cesta na Měsíc) – pohádková opera o 4 dějstvích

Jens-Peter Ostendorf: **ALICE IM WUNDERLAND** (Alice v říši divů) – muzikál pro děti podle Lewise Carolla

Jens-Peter Ostendorf: **DER FALSCHER PRINZ** (Falešný princ) – hudební divadlo pro děti podle Hauffovy pohádky

Sergej Prokofjev: **CINDERELLA** (Popelka) – balet o 3 dějstvích

Sergej Prokofjev: **DIE STEINERNE BLUME** (Kamenný kvítek) – balet o 3 dějstvích

Sergej Prokofjev: **PETER UND DER WOLF** (Petr a vlk) – symfonická pohádka pro děti (možná i k jevištnímu provedení)

Tilman Reimers: **DER FUCHS** (Lišák) – muzikál pro děti a dospělé podle Goetheho „Reineke Fuchs“

Nikolaus Schapfl: **DER KLEINE PRINZ** (Malý princ) – opera o 2 dějstvích podle Saint-Exupéryho

Otto-Erich Schilling: **MISTER MIAU** (Pan Miau) – pohádkový muzikál

Dmitrij Šostakovič: **DIE NASE** (Nos) – opera o 3 dějstvích

Dmitrij Šostakovič: **DAS MÄRCHEN VOM POPEN UND SEINEM KNECHT BALDA** (Pohádka o popovi a jeho sluhovi Baldovi) – opera o 2 dějstvích

Norbert Schultze: **DAS KALTE HERZ** (Studené srdce) – opera o 3 výstupech podle Hauffovy pohádky

Norbert Schultze: **MAX UND MORITZ** (Max a Moric) – balet

Norbert Schultze: **SCHWARZER PETER** (Černý Petr) – opera pro malé i velké (k mání také v muzikálové verzi)

Rodion Ščedrin: **DAS BUCKLIGE PFERDCHEN** (Koníček hrbáček) – balet o 4 dějstvích

Igor Stravinskij: **DIE GESCHICHTE VOM SOLDATEN** (Příběh vojáka) – hudební hra pro vypravěče a komorní soubor

Katja Čemberdži: **MAX UND MORITZ** (Max a Moric) – komorní opera podle Wilhelma Busche

Slava Ulanovska: **SCHNEEWITZEN UND DER RUSSISCHE PRINZ** (Sněhurka a ruský princ) – taneční pohádka podle bratří Grimmů

Judith Weir: **DER BLONDE ECKBERT** (Blondatý Eckbert) – opera o 2 dějstvích podle Ludwiga Tiecka

Rolf Zuckowski/ Hans Niehaus/ Wolfram Eicke: **DER KLEINE TAG** (Malý den) – zpěvohra

Připomínáme další výročí hudebních osobností, tentokrát jen staletá:

Před 300 lety se narodil **Giovanni Battista Pergolesi**. Univesal Edition nabízí oblíbený titul **LA SERVA PADRONA** (můžeme opatřit také od nakladatelství Breitkopf & Härtel) nebo méně známý **LA CONTADINA ASTUTA**.

200 let uplynulo od narození **Roberta Schumanna**. K dispozici je opera **GENOVEVA** od firmy Breitkopf & Härtel.

Před 100 lety se narodil švýcarský skladatel **Rolf Liebermann**. Od Universal Edition můžeme poskytnout tituly **LEONORE**, **PENELOPE**, **DIE SCHULE DER FRAUEN**, **LA FORET / DER WALD**, od Sikorského **FREISPRUCH FÜR MEDEA**.

Před 100 lety se narodil **Karel Reiner**. Jeho opera **O STRAŠLIVÉM DRAKOVÍ, PRINCEZNĚ A ŠEVCOVI** je k dispozici v DILIA.

Před 100 lety zemřel dirigent a divadelní ředitel **Angelo Neumann**. Státní opera Praha jej připomíná zvláštním koncertem 16. prosince. V tehdejším Novém německém divadle, dnešní Státní opeře, působil 22 let. Předtím byl 3 roky ředitelem Královského zemského německého divadla (dnešní Stavovské). Angelo Neumann zemřel v Praze a jeho hrob se nachází na dosud zachovaném bývalém protestantském německém hřbitově v Praze-Strašnicích.

ČESKÉ HRY

Tereza Boučková – ČIN ČIN

Radka Denemarková – SPACÍ VADY (DVACET PĚT MRKNUTÍ OKA)

David Drábek, Arthur Conan Doyle – SHERLOCK HOLMES:
VRAŽDY VOUSATÝCH ŽEN

Blanka Kubešová – ŠACHMAT

Michal Lang – HADÍ KLUBKO

Miroslav Oupic – CO BYCHOM NEUDĚLALI PRO HLAVU
NAŠÍ RODINY (2010)

Miroslav Oupic – DÍKY BRÁCHO, ŽE TĚ MÁM!

Lubomír Sůva,

Lukáš Rieger, Ota Pavel – DOHRÁNO S OTOU PAVLEM
TO JEST NIESPRÁVIEDLIVOŠČ. DLAČEGO?
DLAČEGO NIEMOGUEM VYGRAČ?

Jiří M. Šimek – KONTROLA V MĚSTĚ KOCOURKOVĚ
ANEŽ JEDEN ZA VŠECHNY A VŠICHNI ZA JEDNOHO

Vlastimil Peška – DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ

Jana Pithartová – NEVĚSTA PRO HASTRMANA

Jan Skalický – ZELENINOVÁ POHÁDKA

Lubomír Sůva – JENÍČEK A MAŘENKA

Lubomír Sůva, Karel Jaromír Erben – PTÁK OHNIVÁK A LIŠKA RYŠKA

ZAHRANIČNÍ HRY – PŘELOŽENÉ

Ana-Maria Bamberger – PORTRÉT DONNY T.

(DAS PORTRÄT DER DONNA T., 2008)

Carlos Be – PRŠÍ KRÁVY (LUEVEN VACAS, 2008)

Camilla Carr – VŠE O BETTE (ALL ABOUT BETTE, 2008)

Roberto Cavosi – STRÁŽMISTR BUTTERFLY

(IL MARESCIALLO BUTTERFLY, 1995)

Isabelle de Toledo – V RYTMY TANGA (SUR UN AIR DE TANGO, 2005)

Brian Friel – LÉČITEL (FAITH HEALER, 1979)

Jordi Galcerán – GRÖNHOLMOVA METODA
(EL MÉTODO GRÖNHOLM, 2003)

Jean-Claude Grumberg – K TOBĚ, ZEMĚ ZASLIBENÁ
(VERS TOI, TERRE PROMISE, 2006)

Ella Hickson – OSM (Eight, 2008)

Anupama Chandrasekhar – ODPOJENO (DISCONNECT, 2010)

Dennis Kelly – BOHOVÉ RONÍ SLZY (THE GODS WEEP, 2010)

Oliver Kluck – PRINCIP CHAOSU (DAS PRINZIP MEESE, 2009)

Eudes Labrusse – ELIAS LEISTER ZMIZEL
(ELIAS LEISTER A DISPARU, 2010)

Dirk Laucke – PŘÍLIŠ MLADÝ PŘÍLIŠ STARÝ PŘÍLIŠ NĚMECKÝ
(ZU JUNG ZU ALT ZU DEUTSCH, 2009)

David Lescot – EVROPSKÁ (L'EUROPÉENNE, 2007)

Tomasz Man – C(R)ASH EUROPE

Stefano Massini – OHLUŠUJÍCÍ PACH BÍLÉ
(L'ODORE ASSORDANTE DEL BIANCO, 2005)

Pavel Mossakowski – SEDM DNÍ, ALE NE TÝDEN (1992)

Luigi Lunari – ANNALISA A JEJÍ MUŽI
(TUTTI GLI UOMINI DI ANNALISA, 2005)

Pierre Notte – DVĚ DÁMY V LETECH MÍŘÍ NA SEVER
(DEUX PETITES DAMMES VERS LE NORD, 2010)

Francesco Randazzo – PRO DOBRO VŠECH
(PER IL BENE DI TUTTI, 1996)

Lucius Annaeus Seneca – FAIDRA

Lucius Annaeus Seneca – THYESTES

Spiro Scimone – NUNZIO (NUNZIO, 2001)

Roland Schimmelpfennig – PEGGY PICKTOVÁ VIDÍ BOŽÍ TVÁŘ
(PEGGY PICKIT SIEHT DAS GESICHT
GOTTES, 2010)

Uglješa Šajtinac – HUDDERSFIELD

Antonio Tarantino – CIZINCI (STRANIERI, 2008)

Ivan Vrypajev – ČERVENEC (Ijul, 2006)

ZAHRANIČNÍ HRY – NEPŘELOŽENÉ

Mike Bartlett – EARTHQUAKES IN LONDON, 2010

Ekat Cordes – EWIG GÄRT, 2010

Laura Forti – TERAPIA ANTIDOLORE

Renato Gabrielli – TRE. UNA STORIA D'AMORE, 2009

Rob Handel MAZE – Savyon Liebrecht
THE BANALITY OF LOVE, 2009

Stewart Permutt – REAL BABIES DON'T CRY, 2010

Carina Rydberg – SATANISTERNA, 2009

ZAHRANIČNÍ LITERATURA

Hernán Garrido-Lecca – MANUAL DE VUELO: HISTORIAS DE QUIENES
QUIERON VOLAR

Katherine Stewart – THE STORY OF LOCHNESS

Ian R. Mitchell – WINTER IN BERLIN

Simen Sætre – PETROMANIA. A JOURNEY THROUGH THE RICHEST
OIL COUNTRIES OF THE WORLD

DILIA vyhlašuje Divadelní grant DILIA na rok 2011

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře činoherních inscenačních projektů studentů uměleckých škol a filozofických fakult s důrazem na současnou českou i zahraniční dramaturgii a původní tvorbu.

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře studentských činoherních projektů. Žadatelé mohou být studenti vysokých uměleckých škol (DiFA JAMU Brno, DAMU Praha) a filozofických fakult (FF MU Brno, FF UK Praha, FF UP Olomouc, FPF SU Opava – obor kulturní dramaturgie).

Studentským projektem se rozumí projekt, jehož hlavní inscenační tým (režie, scénografie, úprava atd.) tvoří pouze studenti.

Podpora bude udělena výlučně projektům jako scénická čtení a inscenace původních českých textů či dosud neuvedených překladů zahraničních her. Jedním z předpokladů úspěchu žádosti je ošetření autorských práv spojených s daným projektem ze strany DILIA.

Uzávěrka podání žádostí o grant DILIA je 15. prosince 2010.

Více informací na: www.dilia.cz/granty, tel.: 266 199 823.

VIRGINIE Zkousím našít na rukávy stránky knih. Sešívám z listů křídla.
SYLVIE (chechtá se) Tak křídla.
VIRGINIE Co je na tom nepochopitelného? Sešívám k sobě svoje vlastní stránky.
Abych na nich mohla odlétnout.
SYLVIE A co já?
VIRGINIE Vaše stránky by nikdy nevzlétly.
SYLVIE A to jako proč?
VIRGINIE Tak třeba vzlétly, ale nedoletěly.
SYLVIE Ale posilňovat se mými knihami, strkat si do úst všechno,
co jsem ze sebe na papír vyškrábala, to vám nevadí, to paničce šmakuje.
VIRGINIE Zmizím. Brzy se vám uleví. Budou to motýlí křídla.
SYLVIE Tenhle navlhlý šmodrhanec nikdy nevzlétne.

Radka Denemarková: Spací vady

